

FRIVILLIG PROSTITUTION & RUFFERI

Mogens Linnet

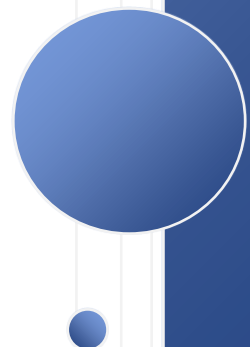
Projekt: Kandidatspeciale

Studie nr.: 2006-2642

Studie: Aalborg Universitet, cand.jur.

Dato: 12/05-2016

Anslag: 141.109

TITELBLAD

Type:	Kandidatspeciale
Uddannelsessted:	Aalborg Universitet
Studieretning:	Jura (cand.jur.)
Retsområde:	Strafferet
Titel og emne:	Frivillig prostitution & rufferi
Engelsk titel:	Voluntary prostitution & procuring
Antal afleverede sider:	71 sider
Antal anslag (inkl. overskrifter, fodnoter, indholdsfortegnelse og litteraturliste) af maksimalt 144.000 anslag:	141.109 anslag
Afleveringsdato:	12.05.2016
Vejleder:	Studielektor, Ph.D. Line Bune Juhl
Udarbejdet af:	Mogens Linnet
Studienummer:	2006-2642

INDHOLDSFORTEGNELSE

Titelblad	2
Indholdsfortegnelse	3
Kapitel 1: Problemstilling.....	5
Indledning	5
Metode & afgrænsning	9
Kapitel 2: Prostitutionslovgivningen	12
2.1 L 43: Afkriminaliseringen i 1999	12
2.2 Lovgivningen på prostitutionsområdet fra 1999 til 2013	18
2.3 L 141: Gældende straffelov på prostitutionsområdet	19
Kapitel 3: Rufferi – Lovgivning & Retspraksis.....	23
3.1 Definition af prostitution	23
3.2 Bestemmelserne relevante for prostitution før L 141	24
3.3 Gældende bestemmelser for prostitution efter L 141	28
3.4 Retspraksis	39
Kapitel 4: Analyse af problemerne imellem rufferibestemmelserne, retspraksis & prostitution	48
4.1 De direkte problemer:	48
4.1.1 Prostitutionsvirksomhed i fællesskab eller bordeldrift.....	48
4.1.2 Udlejning af hotelværelser	52
4.1.3 Bordelvirksomhed / Kabineudlejning.....	52
4.1.4 Telefondamer og andre ansatte.....	53
4.2 Indirekte problemer:	55
4.2.1 Telefonaflytning	55
4.2.2 Bortvisning/forbud af prostituerede fra restauration og bar	57
4.2.3 Kontrolbesøg fra Politiet & Skat	57
4.2.4 A-kasse andre rettigheder	59

Kapitel 5: Konklusion	61
Kapitel 6: Perspektivering.....	64
Kapitel 7: English Abstract	66
Litteraturliste.....	68
Bilag 1: Tidligere straffelovsbestemmelser	71
Bilag 2: Nye straffelovsbestemmelser	73
Bilag 3: Lovforslaget L 43	75
Bilag 4: Bortfaldet/forkastet lov- & beslutningsforslag på prostitutionsområdet 1999-2013	76

KAPITEL 1: PROBLEMSTILLING

Indledning

Prostitution har altid været et meget omdiskuteret emne. Både sociologer, journalister og andre samfundsdebattører har belyst og diskuteret prostitutionens sociale og personlige konsekvenser utallige gange. Dette projekt vil derimod fokusere på den rent juridiske side af emnet prostitution.

I Danmark har prostitution været afkriminaliseret siden 1999, hvorefter det blev lovligt at sælge og købe seksuelle ydelser så længe sælger er over 18 år. Prostitution kategoriseres imidlertid ikke som et lovligt erhverv, da det anses som et socialt problem, som skal løses igennem sociallovgivning og ikke med straffeloven.

Selvom prostitution er blevet afkriminaliseret er rufferi og bagmandsvirksomhed, hvor man opnår økonomisk fortjeneste gennem andres prostitution, stadig ulovligt. Den bagvedliggende intention med dette er at beskytte prostituerede fra udnyttelse af en tredjepart, jf. straffeloven §§ 233, 233 a & 262 a, men der er imidlertid nogle problemer imellem disse paragraffer og praksis, og det er disse og relaterede problemer, som dette speciale vil forsøge at belyse og analysere. Her kan kort nævnes klinik/bordeldrift, ansættelse af støttepersoner som direkte problemer og af relaterede problemer til disse kan nævnes myndighedernes kontrolbesøg og telefonaflytninger.

Som en introduktion til projektet gennemgås nogle forskellige lovmodeller for prostitutionsområdet som er gældende i nogle af de lande vi ofte sammenligner os med. Til sidst præsenteres kort den unikke danske model

Fuldstændig kriminalisering: hvor både salg og køb af seksuelle ydelser er kriminaliseret. Begrundelsen for en total kriminalisering af både den prostituerede og deres kunder er, at prostitution både er skadeligt for samfundet og de prostituerede, idet prostitution anses som at være personskadeligt for de prostituerede, og ved at miljøet i vid udstrækning styres af kriminelle bagmænd hvilket er samfundsskadeligt. Et fuldstændigt forbud findes ikke i EU, men bruges f.eks. i flere stater i USA.¹

¹SFI - rapport s. 327 - 337

Fuldstændig legalisering af prostitution: som det ses i Holland, Tyskland og Tjekkiet, legaliserer både den prostitueredes ret til at prostituere sig selv og kundens ret til at købe denne seksuelle ydelse. Ved en legalisering, ses det i praksis at prostitution anerkendes som et erhverv med dertil hørende rettigheder og kontrolmuligheder, såsom arbejdsmarkedslovgivningen o.l. En fuldstændig legalisering begrundes med at prostitution i sig selv ikke er et problem, men at miljøet ofte har en kobling til det kriminelle miljø, der kan undgås ved at legalisere prostitution og sexkøb, og derved give de prostituerede bedre forhold og de samme rettigheder som andre arbejdstagere nyder.²

Partielle kriminaliseringer: findes imellem fuldstændig legalisering og fuldstændig kriminalisering. En 'partiel kriminalisering' er hvor strafansvaret alene pålægges sexkunden. Begrundelsen er her, at prostitution er skadeligt for den prostituerede og samfundets ligestilling. For at prostituerede ved en kriminalisering ikke yderligere skal marginaliseres og stigmatiseres, pålægges al ansvar og kriminalisering kunden. Det anses her i vid udstrækning at prostitution styres af kriminelle bagmænd. Kundekriminaliseringen skal fjerne efterspørgslen af prostitution og derved årsagen til prostitution. Partiel kriminalisering bruges f.eks. i Sverige og Norge, hvor alle kunder til prostituerede er ulovligt. En anden variant bruges i Finland, hvor det kun er ulovligt at købe seksuelle ydelser fra handlede kvinder.³

Den danske model:

Danmarks lovgivning på området er unik i forhold til disse lovmodeller, da Danmark på den ene side, delvist legaliserer prostitution, ved at afkriminaliser køb og salg af seksuelle ydelser så længe sælger er fyldt 18 år. Det er således lovligt at have prostitution som indtægtskilde, hvis den prostituerede betaler skat af den. Ligeledes skal den prostituerede momsregistreres som selvstændig erhvervsdrivende, hvis indtægten er over 50.000 kr. om året.⁴

På den anden side anerkendes prostitution ikke som et legalt erhverv, men anses som et socialt problem, ligesom ved fuldstændig- og partiel kriminalisering. Derved har

²SFI - rapport s. 327 - 337

³SFI - rapport s. 327 - 337

⁴SFI - rapport s. 39

prostituerede ikke samme faglige og sociale rettigheder, som andre på arbejdsmarkedet har, såsom adgang til fagforening, a-kasse, dagpenge og et sikkert arbejdsmiljø. Derfor argumenteres der fra flere sexarbejderorganisationers side, for at prostitution i Danmark befinder sig i en juridisk gråzone.

Det er i denne gråzone, at dette projekt finder sit udspring, for selvom prostitution blev afkriminaliseret i 1999 er rufferi og bagmandsvirksomhed, hvor man opnår økonomisk fortjeneste på andres prostitution, stadig ulovligt. Dette er indsat i straffeloven som bestemmelser der gør det ulovligt at udnytte, udleje hotelværelser, drive virksomhed med eller være mellemmand for, at en anden prostituerer sig. Disse bestemmelser er indsat i straffeloven med begrundelsen, at de beskytter de prostituerede imod andres udnyttelse af deres erhverv. Det er dermed forholdet imellem disse bestemmelser om udnyttelse og frivillig prostitution, som dette projekt vil belyse og analyserer, for at finde eventuelle problemer imellem disse i praksis. Specialet vil bruge begrebet rufferibestemmelser eller -paragrafer for disse udnyttelses-bestemmelser (§§ 233, 233 a & 262 a) da der i litteraturen og vidensgrupper nærmest er konsensus om at begrebet rufferi kan bruges samlet om bestemmelserne §§ 233, 233 a & 262 a's udnyttelse af en andens prostitution, selvom det rent teknisk førhen kun var den gamle § 228, der hed rufferi-paragraffen. Disse rufferibestemmelser (§§ 233, 233 a & 262 a) vil derfor være det store omdrejningspunkt for projektet, nemlig om de prostituerede nogle gange bl.a. får problemer med rufferibestemmelserne, hvor de ellers bare prøver at udøve deres erhverv. Det er dette samt beslægtede juridiske problemer som dette projekt vil rette fokus på.

Siden projektet behandler denne udnyttelse af en andens prostitution, vil tredjeparts involvering i prostitution kort blive beskrevet, for at vise hvordan situationen ser ud.

Rufferi & tredjemands involvering i prostitution

Den første måde en tredjepart kan være involveret i prostitution på er ved at kræve betaling fra prostituerede for ydelser. I klinikprostitution er der for det meste en klinikudlejer, der enten selv arbejder på klinikken, eller som kun stiller lokaler til rådighed mod en husleje. 75 pct. af klinikprostituerede svarer at de har udgifter til klinikejerne i form af husleje, for 52 pct. af klinikprostituerede ligger huslejen på 600 til 1.800 kr. for en 8-12 timers vagt. 91 pct. svarer at der arbejder minimum to

prostituerede på hver klinik.⁵ 7 pct. af de klinikprostituerede angiver i SFI-rapporten at de har gæld til en af deres udlejere på en af de klinikker, de benytter. 66 pct. af de klinikprostituerede angiver at de udover udgifter til husleje også har udgifter til en telefondame. Hos de escortprostituerede, der ikke bruger escortbureauer, er der for størsteparten ikke sådan en tredjepart involveret. Derimod bruger nogle escortprostituerede bureauer, som de skal betale til, og andre kan have en chauffør ansat, der også virker som beskyttelse.⁶ Hos gadeprostituerede findes der ikke en sådan tredjeparts involvering, hvor de skal betale for en ydelse.

En anden måde som tredjepart er involveret i prostitution er såkaldte beskyttelsespenge, hvor personer med tilknytning til bander eller andre kriminelle grupper opkræver betaling fra klinikejere og de klinikprostituerede mod at yde beskyttelse over for kunder. Manglende betaling af beskyttelsespenge har ført til vold eller hærværk mod klinikkerne. 3 pct. af klinikprostituerede henviser til at de og deres klinik betaler beskyttelsespenge, og at disse er indregnet i huslejen. Derved kan tallet også formodes meget højere end 3 pct., da nogle prostituerede nok ikke er bekendt med at beskyttelsespenge er indregnet i huslejen, og derved ikke bekendt med at de reelt betaler beskyttelsespenge.

Den sidste måde er egentlige bagmænd der mere eller mindre direkte tvinger kvinder til at arbejde som escort, på klinik eller på gaden, og som opkræver en stor del af kvindernes indtjening som betaling. Danske gadeprostituerede arbejder oftest uden involvering fra en tredjepart, hvorimod der ved udenlandske gadeprostituerede for det meste er en tredjepart involveret, enten som alfons eller som bagmand pga. at disse kvinder er handlet.⁷ Hvor SFI ikke har fundet mænd, der har oplevet tvang i forbindelse med prostitution⁸

Denne tredjeparts involvering, vil projektet se på, da det er en del af prostitutionsmiljøet, samt at det netop er disse punkter som rufferibestemmelserne forbyder. Projektet mener, at der her kan være en modstrid imellem bestemmelsernes formål, der er at beskytte sexarbejdere mod udnyttelse og den praktiske realitet.

⁵SFI - rapport s. 11-12

⁶SFI - rapport s. 295

⁷SFI - rapport s. 295

⁸SFI - rapport S. 150 - 161

Emnet blev igen aktualiseret med Amnesty Internationals holdningsskift, der nu foreslår afkriminalisering af prostitution og rettigheder til sexarbejdere, samt med udgivelsen af SFI's rapport 'Prostitution i Danmark' i 2011, der gav et fyldestgørende billede af det danske prostitutionsmiljø. Siden rapporten modbeviste mange af de fordomme der bliver brugt i prostitutionsdebatten, vil dette emne sikkert igen blive diskuteret. SFI's rapport undersøgte bl.a. de såkaldte pushfaktorer, der får en kvinde eller mand til at gå ind i prostitution. Her var misbrug, overgreb i barndommen eller en vanskelig opvækst, ikke væsentlige pushfaktorer, hvorimod de største pushfaktorer var pengene og seksuel nysgerrighed.⁹

Specialet har derfor til opgave at undersøge problemer imellem rufferibestemmelserne og prostitutionens tilstand i dag.

Problemformulering

'Hvilke juridiske problemer er der ved frivillig prostitution og rufferibestemmelserne'

Metode & afgrænsning

Formålet med dette speciale er at foretage en undersøgelse af om der er juridiske problemer imellem udøvelse af frivillig prostitution og rufferibestemmelserne. Projektet vil her både inddrage direkte problemer ved lovgivning og rufferibestemmelserne, såsom ansættelse af støttepersoner og bordeldrift, men vil ligeledes vise indirekte problemer på området som telefonaflytninger og kontrolbesøg fra myndighederne, der er bivirkninger fra forsøget på at bekæmpe udnyttelse af andres prostitution.

Metode:

Specialet vil benytte den retsdogmatiske metode, der ser det som sin opgave at give en fremstilling af gældende ret på et område, enten nuværende ret eller retshistorisk.

Hensigten med dette speciale er i overensstemmelse med den retsdogmatiske metode at beskrive, fortolke og systematisere gældende ret vedrørende prostitution i nutidens kontekst. Formålet med projektet er således at udlede gældende ret med henblik på at

⁹SFI - rapport s. 167-168

undersøge, hvilke juridiske problemer der kan være ved prostitution og rufferibestemmelserne i straffeloven. Dette speciale tager sit udgangspunkt i den relevante lovgivning på området, hvor forarbejderne ligeledes inddrages, selvom disse ikke anses som værende selvstændige retskilder, anvendes disse til at vise lovgivningens hensigt og formål. Retspraksis anvendes til at redegøre for gældende ret på området, for at give et flersidet syn på projektets problemstilling.¹⁰

Specialet vil udover retskilder, som straffeloven, retspraksis og andre relevante love, ligeledes inddrage relevant retslitteratur, såsom Straffelovrådets betænkninger, og lærebøger som Kommenteret straffelov speciel del og Strafferettens – specielle del. Denne retslitteratur betragtes ikke som en retskilde, men som et fortolkningsbidrag, idet retsvidenskaben som udgangspunkt alene er beskrivende og analyserende i forhold til de egentlige retskilder, og ikke har nogen lovhjemmel. Projektet bruger derimod litteraturen til at fremstille gældende ret, samt hvordan området kan opfattes teoretiske.¹¹

I specialet anvendes blandt andet litteratur udgivet af SIO (Sexarbejdernes interesseorganisation), der har en særlig motivation i forhold til medlemmernes interesser, samt litteratur udgivet fra Seksualpolitisk Forum, der er en ikke-kommerciel, partipolitisk uafhængig tænketank. Projektet har valgt at benytte litteratur fra SIO og Seksualpolitisk Forum da det giver et nuanceret indblik på området, samt at disse organisationer, selvom de ikke udgiver traditionelt juridisk litteratur, både har været inddraget under Folketingets udarbejdelse af det nye kapitel 24 i straffeloven om seksualforbrydelser, og under Straffelovrådets udarbejdelse af betænkning nr. 1534, hvilket må give dem en vis legitimitet på området.

Specialet vil ligeledes inddrage artikler, blogs og SFI's (Det Nationale Forskningscenter for velfærd) rapport 'Prostitution i Danmark' for at give så opdaterede oplysninger og informationer på området som muligt. Kildeværdien af denne litteratur skal forståeligt nok vurderes, da SFI's rapport, der er en stor og gennemgående rapport om prostitutionsmiljøet i Danmark, har en større kildeværdi end f.eks. artikler eller blogs, selvom disse giver et aktuelt indblik i

¹⁰ Få styr på metoden – Introduktion til juridiske metode og samfundsvidenskabelig projektmetode – s. 53

¹¹ Få styr på metoden – Introduktion til juridiske metode og samfundsvidenskabelig projektmetode – s. 53

prostitutionsmiljøet.

Dette projekt er opdelt i to dele: Første del redegøre for den relevante lovgivning og retspraksis på prostitutionsområdet, samt relevante lovforlag der vedrører prostitution i Danmark, fra afkriminaliseringen til i dag.

Dette sker i kapitel 2, der præsenterer og redegøre for, hvordan lovgivningen er på prostitutionsområdet i Danmark, og hvilke ændringer der er sket fra afkriminaliseringen i 1999 til i dag, samt hvordan prostitution er et grænseområde i Danmark hvor det ikke er et lovligt erhverv, men heller ikke ulovligt. Kapitel 3 vil præsentere og redegøre for relevante bestemmelser i dansk lovgivning, vedrørende udnyttelse af andres prostitution, de såkaldte rufferibestemmelser, både den tidligere straffelov, og den nye straffelov fra 2013, samt hvilken domspraksis der er på området vil der redegøres for.

Specialet vil i anden del, inddrage vidensgrupper og interesseorganisationer i kapitel 4, for at analysere og finde frem til, hvilke problemer der kan være mellem prostitution og rufferibestemmelserne. Dette vil projektet gøre ved på den ene side at inddrage den, i kapitlerne 2 og 3, beskrevne lovgivning og praksis, og på den anden side indregne fag- og interessegruppers holdninger på områdets lovgivning. Ud af denne kontekst kan det analyseres hvilke lovmæssige problemer der er på dette grænseområde, for til sidst at kunne konkludere på *'Hvilke juridiske problemer er der ved frivillig prostitution og rufferibestemmelserne'*.

Afgrænsning:

Idet emnet prostitution for det meste er blevet diskuteret og belyst ud fra et sociologisk, ideologisk og religiøst afsæt, vil dette projekt afgrænse sig til *kun* at koncentrere sig om prostitution ud fra en juridisk vinkel. Det moralske, politiske og religiøse forsøges derfor afskåret i dette projekt, for i stedet at fokusere på lovgivningen og hvilke problemer der kan være mellem prostitution og denne lovgivning. Det er ligeledes heller ikke specialets formål at give løsningsforslag på området, men kun at påvise disse problemer. Den retspraksis og lovgivning som projektet vil fokusere på afgrænses til perioden efter afkriminaliseringen af prostitution i 1999. Ligeledes vil EU-lovgivning heller ikke blive inddraget, da al relevant EU-lovgivning på dette område allerede er implementeret i dansk strafferet.

KAPITEL 2: PROSTITUTIONSLOVGIVNINGEN

I dette afsnit vil projektet redegøre for de relevante lovforlag der vedrører prostitution i Danmark. Først vil projektet, i afsnit 2.1, beskæftige sig med Lovforslaget L 43 (Bilag 3), hvormed prostitution blev afkriminaliseret i Danmark. Derefter vil efterfølgende relevante lovforlag i perioden 1999-2013 blive gennemgået i afsnit 2.2, hvor Projektet vil inddrage vedtaget lovforslag for at vise den flydende lovmæssige situationen som prostitution i Danmark befinder sig i fra afkriminaliseringen til i dag. (Bilag 4. viser interessante forslag som blev forkastet eller bortfaldt indenfor området) Til sidst i dette kapitel vil afsnit 2.3 redegøre for lovforslaget L 141, for at vise den seneste lovændring i Straffeloven angående prostitution og rufferi. De relevante bestemmelser der vil blive brugt i dette projekt vil blive nærmere beskrevet og redegjort i næste kapitel, og vil derfor kun kort blive beskrevet i dette kapitel, alt efter hvordan bestemmelserne passer ind i forhold til afsnittene.

2.1 L 43: Afkriminaliseringen i 1999

Lovforslaget L 43, havde to hovedelementer. Det første var at afkriminalisere prostitution i Danmark, så det ikke længere var strafbart at ernære sig som prostitueret eller at lade sig forsørge af en prostitueret, eller at dele bolig med én, forudsat at det ikke drejede sig om udnyttelse. Baggrunden for denne afkriminalisering af prostitution var, at prostitution ikke burde anses for en kriminel aktivitet, men i stedet som et udtryk for og årsag til sociale problemer, som ikke skulle afhjælpes med strafferetlige tiltag men med socialpolitiske.¹²

Det andet hovedelement var at kriminalisere kunder til mandlige eller kvindelige prostituerede under 18 år, for at styrke indsatsen mod seksuelt misbrug af mindreårige.¹³

Situationen før L 43, var at politiet skulle give prostituerede påbud om at søge lovligt erhverv, samtidig med at politiet gav dette påbud om at søge lovligt erhverv, skulle politiet ligeledes så vidt det var muligt anwise den prostituerede til et sådant erhverv. Dette betød i praksis, at arbejdsformidlingen efter de almindelige regler var pålagt at

¹²Bemærkninger til lovforslaget L 43

¹³Bemærkninger til lovforslaget L 43

finde sådan et lovligt erhverv til de prostituerede.¹⁴

Straffelovens §§ 198 & 199 vedrørte vanemæssig og selvforskyldt lediggang, også kaldt løsgænger, ¹⁵ disse bestemmelser blev med L 43 ophævet, da de længe ikke havde været brugt i praksis.

§ 198: *Når en arbejdsfør person som følge af vanemæssig lediggang, der må anses for selvforskyldt, falder det offentlige til byrde, forsømmer sin forsørgelsespligt mod nogen, som derved udsættes for nød, eller ikke udreder ham påhvilende bidrag til hustru eller barn, skal der af politiet tildeles ham advarsel og så vidt muligt anvises ham arbejde.*

Stk. 2. *Kommer han inden 1 år herefter som følge af fortsat selvforskyldt lediggang på ny i noget af de nævnte tilfælde, straffes han for løsgænger med fængsel indtil 1 år.*

§ 199: *Hengiver nogen sig til lediggang under sådanne forhold, at der er grund til at antage, at han ikke søger at ernære sig på lovlig vis, skal der af politiet gives ham pålæg om at søge lovligt erhverv inden en fastsat rimelig frist og så vidt muligt anvises ham sådant erhverv. Efterkommes pålægget ikke, straffes den pågældende med hæfte eller med fængsel indtil 1 år. Pålægget har gyldighed for 5 år.*

Stk. 2. *Som lovligt erhverv anses ikke spil, utugt eller understøttelse fra kvinder, der ernærer sig ved utugt.*

Prostitution var ikke direkte ulovligt i dansk ret i 1999, men i henhold til overstående straffelovens § 199, kunne personer straffes med hæfte eller fængsel indtil 1 år, hvis disse overtrådte et påbud fra politiet om at søge lovligt erhverv. Sådan et påbud fra politiet blev givet til ledige personer, hvor politiet havde grund til at antage at han/hun ikke forsøgte at ernære sig på lovlig måde. Ved paragraffens stk. 2 blev det ligeledes præciseret at spil, utugt eller understøttelse fra kvinder, der ernærer sig ved utugt ikke anses som lovlige erhverv.¹⁶

§ 199 blev næsten eksklusivt brugt mod ugifte prostituerede uden arbejde, da § 199 kun omfattede tilfælde hvor prostitution var den eneste indtægtskilde personen havde.

¹⁴Bemærkninger til lovforslaget L 43

¹⁵Bemærkninger til lovforslaget L 43

¹⁶Bemærkninger til lovforslaget L 43

Hvis personen derimod havde prostitution som bierhverv, ved siden af et lovligt erhverv ville dette falde udenfor § 199.¹⁷

Straffelovens § 199 var suppleret af § 233, der indførte et forbud mod at opfordre eller indbyde til utugt eller stille usædelig levevis til skue på en måde, der var egnet til at forulempe andre eller at vække offentlig forargelse. Denne bestemmelse var ikke kun indrettet til at modvirke direkte henvendelser på gaden(gadeprostitution) men også til at modvirke annonceringer for prostitution i magasiner og blade, hvis henvendelserne og annoncerne var af grove og særlige anstødelige karakter. Det var imidlertid ikke praksis at bruge § 233, da overtrædelser for det meste blev tiltalt under overtrædelser af politivedtægten §§ 5, 6 eller 12.¹⁸

Jævnfør normalpolitivedtægtens § 5, er det forbudt på eller ud til en vej eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, at vise uanstændig opførsel, herunder ved uanstændig blottelse af legemet eller ved at opfordre til utugt. § 5 dækker her både fysiske handlinger og verbale udtalelser på eller ud til en almindelig vej. Ligeledes blev Normalpolitivedtægtens § 12, brugt i stedet for Straffelovens § 233, da den fastslår, at der på visse steder kan gribes ind overfor plakater, skrifter og billeder som er af anstødelig eller fornærmelig karakter. Med Normalpolitivedtægtens § 6 kan politiet ved begrundet formodning om udøvelse af ulovligt erhverv, forbyde enhver, der opholder sig på en vej eller færdes i korte strækninger på området, at være i dette område.¹⁹

Under L 43's behandling blev Straffelovens §§ 228 og 229 ligeledes undersøgt.

§ 228:

§ 228, stk. 1 omhandlede rufferi, hvor en gerningsmand *forleder nogen til at søge fortjeneste ved kønslig usædelighed med andre eller afholder nogen, der driver erhverv ved kønslig usædelighed, fra at opgive det*. Dette kan blandt andet ske ved bordeldrift, gadeprostitution eller escort.²⁰

¹⁷Bemærkninger til lovforslaget L 43

¹⁸Bemærkninger til lovforslaget L 43

¹⁹Bemærkninger til lovforslaget L 43

²⁰Bemærkninger til lovforslaget L 43

Efter § 228, stk. 2, straffes bl.a. den, der *tilskynder eller bistår en person under 21 år til at søge erhverv ved kønslig usædelighed.*

§ 229:

Efter § 229, stk. 1, straffes *den, der fremmer kønslig usædelighed ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde optræder som mellemmand, samt den, som udnytter en andens erhverv ved kønslig usædelighed.* For at udnyttelse forligger, skal der have været en vis varighed, samt at gerningsmanden ikke har et naturligt eller retligt krav på den økonomiske vinding som er erhvervet ved prostitutionen.²¹

Efter § 229, stk. 2, straffes *den, der udlejer værelse i hotel eller gæstgiveri til benyttelse til erhvervsmæssig utugt, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde.* Denne paragraf blev ikke ændret ved L 43, og betød at det som hidtil var strafbart at udleje hotelværelser m.v. til prostitutionsvirksomhed.²²

Selvom L 43, ikke ændrede på det overstående i § 229, blev § 229 stk. 3-5 ophævet. Før L 43, var det i kraft af § 229, stk. 3 ulovligt for mænd helt eller delvis at lade sig underholde af en prostitueret kvinde, og efter § 229, stk. 4 at dele bolig med en kvinde der var prostitueret, hvis politiet havde advarede imod dette. Stk. 3 og 4 blev med L 43 ophævet, samt stk. 5 blev overflødiggjort, da denne fastslog at sønner af den prostituerede, der var under 18 år og som kvinden havde forsørgerpligt for, ikke kunne straffes efter stk. 3 og 4.²³ Justitsministeriet henviste under behandlingen af L 43 at, straffelovens § 229, stk. 3-5, skulle ophæves, da dette drejede sig om passivt alfonseri, og hvis prostitution ikke længere var direkte strafbart, skulle det heller ikke være strafbart at leve sammen med eller at lade sig underholde af en prostitueret, medmindre der var tale om udnyttelse af den prostituerede, såkaldt aktivt rufferi, hvorved dette ville falde ind under § 228, stk. 1 eller 229, stk. 1 og 2. Denne passive rufferi(stk. 3 & 4) og aktive rufferi(§ 228, stk. 1 & § 229 stk. 1 & 2) havde været diskuteret før L 43, da Justitsministeriets Kriminalforsorgsudvalg, Straffelovrådet og folketinget

²¹Bemærkninger til lovforslaget L 43

²²Bemærkninger til lovforslaget L 43

²³Bemærkninger til lovforslaget L 43

diskuterede at der i praksis er en glidende overgang mellem aktiv og passiv rufferi, da passivt og aktivt adskiller sig ved, om "alfonsen" påvirker den prostituerede til at starte eller blive i prostitution, hvorved der hos passivt rufferi (stk. 3 & 4) ikke må være nogen tilskyndelse til at blive eller starte i prostitution.²⁴

L 43, endte med at ophæve § 229 stk. 3-5, da den alfonservirksomhed, som man mente skulle kunne straffes, efter afkriminaliseringen stadig blev dækket af straffelovens §§ 228 og 229 og at man ville kriminalisere et bredere område end der var behov for, samt at kriminalisere normal menneskelig adfærd, som at ville være bo med sin kæreste eller kone, pga. deres erhverv.²⁵

Grunden til afkriminaliseringen med L 43 var at Straffelovens § 199, ikke blev brugt i praksis, samt at regeringen mente man ikke længere skulle straffe prostituerede, men hjælpe disse på det socialpolitiske plan i stedet. Denne afkriminalisering skulle alene ses som et ændret syn på de prostituerede, og skulle ikke ses som at prostitution var et lovligt erhverv i forhold til anden lovgivning, såsom arbejdsmarkedslovgivningen o.l. Ligeledes skulle bagmandsvirksomhed forsat bekæmpes med straf, imens prostitution blev bekæmpet med andre midler.

En indvending der blev diskuteret under L 43's behandling, var at med ophævelsen af § 199, kunne det tænkes at prostitution blev markedsført mere aggressivt og åbenlyst, både i bybilledet eller i magasiner og blade. Det blev derved fremført at de førnævnte politivedtægter §§ 5, 6 & 12 ville kunne bruges til at undgå dette, og selvom førnævnte § 233 i praksis ikke blev brugt, mente justitsministeriet stadig at § 233 vil være ideel at beholde, da § 233 bedre kunne anvendes overfor reklamering i blade o.l. i sager vedrørende groft anstødelig reklamering med salg af seksuelle ydelser.

Det andet hovedelement i L 43, som kun kort skal nævnes her, var kriminalisering af kunder til prostituerede under 18 år. L 43 indførte §223 a. i straffeloven, der betød at *Den, der som kunde har samleje med en person under 18 år, der helt eller delvis ernærer sig ved prostitution, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.*²⁶

²⁴Bemærkninger til lovforslaget L 43

²⁵Bemærkninger til lovforslaget L 43

²⁶Vedtaget lovforslag L 43

L 43's § 2, stk. 2, fastslår at loven ikke medførte, at *spil, prostitution og understøttelse fra kvinder, der ernærer sig ved prostitution, anses som lovlige erhverv*. Det er på grund af den paragraf at prostitution stadig i dag befinder sig den pågældende gråzone, hvor det ikke er ulovligt at gå til eller at være prostituerede, men det er ligeledes heller ikke et lovligt erhverv. § 2 afgrænsede lovforslaget med det formål at sikre, at ophævelsen af straffelovens § 199 og § 229, stk. 3-5, ikke fik konsekvenser i forhold til andre retsområder.²⁷ Af andre retsområder kan nævnes arbejdsløshedsforsikringsloven, hvor en person har ret til at blive optaget i en arbejdsløshedskasse, hvis den pågældende udøver selvstændig erhvervsvirksomhed. Imidlertid er prostitution ikke her et lovligt erhverv, og selvom det ikke udtrykkeligt er skrevet i loven, så siger praksis at det krav må indfortolkes. Hvilket betyder at prostituerede ikke kan optages i en a-kasse på grundlag af erhvervet prostitution, hvilket betyder at prostituerede ikke kan opnå ret til dagpenge, orlovsydelse og efterløn på det grundlag.²⁸

Lovgivningen på det sociale område siger derimod, at indtægter fra prostitution skal modregnes eventuel økonomisk hjælp som den prostituerede får udbetalt. Efter skattelovens § 4, er enhver indtægt der er opnået ved en retshandel som hovedregel skattepligtig, hvilket betyder at alle indtægter som prostituerede tjener i deres, efter socialområdets mening, ikke-lovlige erhverv er skattepligtig.

Ved at prostitution ikke anses som et lovligt erhverv kan prostituerede der vil køre deres erhverv som andet end enkeltmandsvirksomhed ikke registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, da selskaber hvis formål ikke anses som lovligt efter fast praksis ikke kan opnå registrering. Dette betyder at prostituerede ikke kan oprette virksomheder med begrænset hæftelse, da disse selvskaber skal være registeret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for at få retsevne som juridisk person.²⁹

Det skal lige nævnes at prostituerede stadig kan registrere sig hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, men kun kan dette som enkelmandsvirksomhed med personlig hæftelse.

Karen Rønne udtrykte det ligeledes ”*Ophævelsen af § 199 vil medføre, at prostitution som sådan ikke kan straffes, men dog fortsat ikke er et lovligt erhverv. Det er vigtigt*

²⁷Bemærkninger til lovforslaget L 43

²⁸Bilag 10 til L 43's forarbejder - Besvarelse af spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til L 43

²⁹Bemærkninger til lovforslaget L 43

for os i Venstre, at der ikke er tale om en legalisering af prostitution, men alene en afkriminalisering, idet prostitution ikke bør blive et arbejde, der f.eks. kan bruges til at optjene anciennitet i dagpengesystemet.”³⁰

Lovforslaget L 43 blev vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 4. marts 1999.

2.2 Lovgivningen på prostitutionsområdet fra 1999 til 2013

Dette afsnit vil redegøre for den flydende situation som prostitutionslovgivningen og området i særdeleshed befinder sig i. Dette vil projektet gøre ved at behandle nogle få af de lovforslag der blev vedtaget i folketinget fra afkriminaliseringen i 1999 til den nye straffelovgivning på området i 2013 der er relevante i henhold til emnet. For interessante lov- og beslutningsforslag der blev forkastet eller bortfaldt henvises der til bilag 4.

L 33 - Forslag til Lov om leje af erhvervslokaler m.v. (erhvervslejelov)

L 33 blev vedtaget af Folketinget ved 3. behandling d. 10.12.1999. Under vedtagelsen blev udlejning i forbindelse med prostitution behandlet. Efter L 33 § 61, stk. 2, nr. 3: kan en udlejer opsige lejemål ”*Når lejereren trods udlejerens påmindelse ikke har iagttaget god skik og orden ved det lejedes benyttelse, eksempelvis når lejereren ved støjende adfærd, psykisk eller fysisk vold eller trusler herom eller på anden måde har været til ulempe for ejendommen eller dem, der lovligt færdes i ejendommen, herunder når lejerens adfærd medfører gener for de pågældende personer som generel utryghed, forråelse af ejendommens miljø eller sundhedsmæssig risiko, uden at forholdet er af en sådan art, at udlejereren kan ophæve lejeforholdet uden varsel.*”³¹ Det blev i bemærkningerne til L 33 fastlagt at prostitution i det lejede kunne medføre sådanne gener, samt at dette også kunne indebære stødende skiltning og uacceptabel adfærd på fællesarealer og at lejeforhold derfor kan opsiges.³²

§ 69 i L 33 nævner specifikt prostitution i dens bemærkninger, da en udlejer kan hæve lejeaftalen i lignende tilfælde som nævnt i § 61, som ved uacceptabel adfærd, stødende skiltning og tilsidesættelse af god skik og orden.³³

³⁰Citat fra Karen Rønne(V) – L 43 1. behandling d. 20.10.1998

³¹L 33 - Forslag til Lov om leje af erhvervslokaler m.v. (erhvervslejelov) - Vedtaget d. 10.12.1999

³²Bemærkninger til L 33

³³Bemærkninger til L 33

L 17 - Forslag til Lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

L 17 blev vedtaget d. 10.12.2002, ved L 17 blev prostitution på beværtninger fjernet som en af grundene til at en ejer kunne miste sin alkoholbevilling, hvilket var en mulighed efter den gamle § 19 i loven. Derudover blev lovens § 31, stk. 2, 1. pkt. affattet således at politiet stadig kunne³⁴ *”forbyde personer, der søger fortjeneste ved prostitution, eller som i forbindelse med restaurationsbesøg har begået en strafbar handling, at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder.”*³⁵

L 218 -Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven

Lovforslaget L 218³⁶ blev vedtaget 04.06.2003. Lovforslaget ændrede straffeloven og retsplejeloven, med begrundelsen at politiet nu bedre kunne bekæmpe rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet. L 218 ville blandt andet give politiet ved efterforskning af rufferi-sager (§228) mulighed for at foretage indgreb i meddeleleshemmeligheden, såsom telefonaflytning og teleoplysning, hvis der er bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser eller foretages forsendelser til eller fra en mistænkt, og at indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen. L 218 ville derfor ændre på det tidligere krav om en strafferamme på mindst 6 års fængsel før indgreb i meddeleleshemmeligheden kunne ske.³⁷

2.3 L 141: Gældende straffelov på prostitutionsområdet

L 141 Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning og lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. (Seksualforbrydelser).

L 141, som blev vedtaget d. 03.06.2013, skulle modernisere straffelovens kapitel 24 (Seksualforbrydelser), og lovforslaget bygger meget på Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser.³⁸ L 141 har efter bemærkningerne til

³⁴Bemærkninger til L 17

³⁵L 17 - Forslag til Lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. - Vedtaget d. 10.12.2002

³⁶L 218 - Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven - vedtaget 04.06.2003

³⁷Bemærkninger til L 218

³⁸Betænkninger til L 141

hovedformål at beskytte den enkeltes seksuelle frihed og selvbestemmelsesret, hvor det hos prostituerede handler om at beskytte prostituerede mod seksuel udnyttelse.

I L 141 blev den daværende § 233 ophævet. Bestemmelsen straffede Den, som opfordrede eller indbød til utugt eller stillede usædelig levevis til skue på en måde, der er egnet til at forulempe andre eller vække offentlig forargelse. Da det blev vurderet at offentligheden allerede med ordensbekendtgørelsens regler er beskyttet mod særligt pågående adfærd fra prostituerede og at det på daværende tidspunkt ikke var tilstrækkeligt grundlag for at kriminalisere prostitueredes egen annoncering uanset formen. Paragraffen havde ikke været brugt i praksis, og overtrædelser blev for det meste tiltalt under politivedtægten §§ 5, 6 eller 12. L 141 ophævede derfor § 233 og indsatte i stedet en ny § 233, der er den nye og nuværende rufferibestemmelse.³⁹

L 141 går i følge daværende justitsminister Morten Bødskov ud på, at rufferi fremover skal opfattes som at drive virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde. Rufferi vil derfor omfatte al bagmandsvirksomhed til prostitution, uanset hvordan prostitutionsvirksomheden nærmere er organiseret. Lovforslaget sidestillede derved al anden prostitutionsvirksomhed end bordelprostitution med bordelvirksomhed. Derefter gælder rufferibestemmelsen ikke alene bordelprostitution, men også bar-, escort- og gadeprostitution. Lovforslaget ændrede ligeledes, strafmaksimummet for anden prostitutionsvirksomhed end bordelprostitution fra 3 års fængsel til 4 års fængsel, så længe der ikke indgår bordeldrift eller menneskehandel i forbrydelsen.⁴⁰ Straffelovrådet foreslog ellers i deres betænkninger at justere rufferibestemmelsen angående det at holde bordel og at optræde som mellemmand ved andres prostitution, men disse ændringer blev ikke indført i L 141, da regeringen mente dette ville sende et forkert signal.⁴¹

L 141 opdaterer ligeledes L 218(fra afsnit 2.2), så Politiets mulighed for indgreb i meddelelseshemmeligheden ikke kun gælder bordelprostitution, men også al anden

³⁹L 141 - Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning og lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. (Seksualforbrydelser).

⁴⁰Svar fra ministeren til Spørgsmål nr. 7 (L 141) fra Folketingets Retsudvalg d. 23.05.2013

⁴¹Betænkninger til L 141

prostitutionsvirksomhed som bar-, escort- og gadeprostitution. Denne ændring i retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, betyder at kriminalitetskravet ved indgreb i meddelelshemmeligheden, vil gælde ved sager vedrørende rufferi. Siden L 141 ændrede rufferibestemmelsen fra § 228, stk. 1 til § 233, stk. 1, vil indgreb i meddelelshemmeligheden nu følge efter straffelovens § 233, stk. 1, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, i det omfang at § 233, stk. 1, er udvidet i forhold til § 228, stk. 1, vil mulighederne for indgreb i meddelelshemmeligheden tilsvarende anses som udvidet.⁴²

L 141 afskaffede desuden Straffelovens § 231, der indførte en straf-forhøjelsesregel, hvorefter straffen for overtrædelse af §§ 228 og 229 kunne forhøjes med indtil det halve, hvis gerningsmanden tidligere havde været dømt for overtrædelse af §§ 228, 229 eller tidligere var blevet idømt fængsel for en berigelsesforbrydelse.⁴³ Ligeledes blev særreglen om medvirken til 18-20-åriges prostitution afskaffet med lovforslaget.

L 141 afskaffede desuden muligheden for at give restaurationsforbud under henvisning til, at den pågældende er prostitueret. Restaurationslovens § 31, stk. 2, gav politiet mulighed for at *forbyde personer, der søger fortjeneste ved prostitution, eller som i forbindelse med besøg på et sted, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, har begået en strafbar handling, at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder*. Politiet kunne tidligere forbyde de pågældende indehavere at modtage disse personer som gæster, men med L 141 ændres dette til, at et restaurationsforbud fremover ikke kan gives på grundlag af, at en person søger fortjeneste ved prostitution, uden at denne har begået en strafbar handling såsom overtrædelse af politiets ordensbekendtgørelse o.l.⁴⁴

Ved L 141 udgik § 228 om rufferi, og § 233. *Den, som opfordrer eller indbyder til utugt eller stiller usædelig levevis til skue på en måde, der er egnet til at forulempe andre eller vække offentlig forargelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.*” blev udskiftet med en rufferibestemmelse i stedet så § 233 nu lyder *Den, der driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold*

⁴²Betænkninger til L 141

⁴³Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser

⁴⁴Betænkninger til L 141

til en kunde, straffes for rufferi med fængsel indtil 4 år.

Stk. 2. Den, der i øvrigt udnytter, at en anden erhvervsmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år. Det samme gælder den, der fremmer, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand.

Stk. 3. Den, der udlejer værelse i hotel til brug for, at en anden erhvervsmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

L 141 indfører en ny rufferibestemmelse med straffelovens § 233, stk. 1 og ophævede den tidligere rufferibestemmelse i § 228, stk. 1. Samtidig blev § 228, stk. 2 der vedrører forbud om tilskyndelse til, at en person under 21 år søger erhverv ved prostitution, mv. ligeledes ophævet og ikke videreført som en selvstændig bestemmelse.

L 141 indsatte desuden § 233 a. *”Den, der ved retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller anden utilbørlig fremgangsmåde formår en anden til mod betaling eller løfte om betaling at have seksuelt forhold til en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.”*

Både §§ 233 og 233 a får en mere redegørende og uddybende behandling i kapitel 3. L 141 ophævede § 228, stk. 2, der vedrørte personer under 18 år, og indførte dette under § 224, stk. 1, om medvirken til, at en person under 18 mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til kunde, hvis dette ikke allerede var absorberet af straffelovens § 262 a om menneskehandel. Efter L 141 kan § 224, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel op til 6 år, og åbner ligeledes op for indgreb i meddelelseshemmeligheden i sager om overtrædelse af § 224, stk. 1, ligesom det gjorde ved overtrædelse af den før L 141 straffelovens § 228, stk. 2.

KAPITEL 3: RUFFERI – LOVGIVNING & RETSPRAKSIS

I dette kapitel vil projektet først redegøre for hvad der klassificerer prostitution. Dernæst vil projektet redegøre for de tidligere bestemmelser, der vedrører medvirken til andres prostitution §§ 228(rufferi) & 229(alfonseri). Dernæst vil de nuværende rufferibestemmelser §§ 233 og 233 a blive forklaret. Ligeledes vil projektet inddrage og behandle få andre bestemmelser kort, da disse er relevante for emnet. Kapitlet vil slutte af med at præsentere emnets domspraksis.

3.1 Definition af prostitution⁴⁵

Prostitution er når en person mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en kunde. Fuldbyrnelsen sker ved samlejet, hvorimod det ikke er et krav, at betaling har fundet sted eller finder sted, når blot der før samlejet er lovet betaling. Også et løfte om betaling, som kunden ikke har til hensigt at opfylde, er omfattet. Betalingen behøver ikke at være penge, men skal kunne gøres op i penge. Også en betaling i form af nedskrivning af en gæld (eller en påstået gæld) vil kunne være omfattet. Det er endvidere uden betydning, om det er kunden selv eller en tredjemand, der betaler.⁴⁶

Det er en betingelse, at det drejer sig om en kunde. Deri ligger at en person, der betaler for en persons bolig, mad, tøj mv. og desuden har et seksuelt forhold til ham/hende, normalt ikke falder inden for dette. Som eksempel kan nævnes en person der flytter ind hos sin kæreste og forsørges af denne. Et andet eksempel kan være, hvor to personer går på date og sammen spiser, drikker og/eller går på diskotek eller lignende og derudover har et seksuelt forhold. Dette vil ligeledes ikke falde ind under prostitution selvom en af parterne efter forudgående aftale betaler for begge. Det vil heller ikke falde ind under prostitution hvis den ene efter seksuelt samvær betaler de faktiske udgifter til den andens hjemtransport.⁴⁷

Gaver som en person giver til en anden person som han/hun har et personligt og seksuelt forhold til falder heller ikke ind under prostitution, hvorimod det kan kategoriseres som prostitution hvis en person har et seksuelt forhold til en anden og de ikke har et personligt forhold til hinanden, og der er en forudgående aftale om at give den pågældende penge (eller noget, som kan opgøres i penge). Dette gælder selvom

⁴⁵Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁴⁶Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁴⁷Straffelovrådets betænkning nr. 1534

parterne har valgt at betegne betalingen som en gave.⁴⁸

For at det er prostitution, skal samlejet være opnået mod betaling eller løfte om betaling, og det er derfor et krav, at parterne før samlejet, udtrykkeligt eller stiltiende, har aftalt, at der skal ske betaling. Imidlertid kan det ikke anses som prostitution hvis parterne først efter samleje, aftaler at der skal ske betaling, eller hvis den ene person efter samlejet ensidigt beslutter at betale den anden for samlejet. Prostitution gælder ikke kun samleje, men ligeledes al anden kønslig omgængelse end samleje, samt både tilfælde med samme eller modsatte køn.⁴⁹

3.2 Bestemmelserne relevante for prostitution før L 141

Straffelovens § 228: Rufferi-paragraffen

Med straffelovens § 228 om rufferi straffes bl.a. den, der forleder nogen til at søge fortjeneste ved kønslig usædelighed, hvorimod kønslig usædelighed som beskrevet ikke er kriminaliseret i danske ret. Denne foranledning som § 228 vedrører har været diskuteret, da nogle mener at foranledning af kønslig usædelighed også kan foreligge, hvor der er tale om et seksuelt forhold mellem personer, som begge modtager betaling. Såsom ved optagelse af pornografiske forestillinger eller film, bestemmelsen har imidlertid ikke været brugt, ved sådan forhold i praksis, og derfor vil projektet referere og fokusere på området prostitution og ikke betegnelsens brede omfang som kønslig usædelighed kan dække.⁵⁰

Efter § 228, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, 1. led kan rufferi bestå i at forlede nogen til kønslig usædelighed, herved skal forstås at forlede nogen, som er at person A aktivt med overtalelse medvirker til at få person B til at prostituere sig selv. Forholdet er omfattet af § 228, stk. 1, nr. 2, 1. led hvis person A har forledt person B for vindings skyld, og ellers er det henhørende under § 228, stk. 1, nr. 1. Efter § 228, stk. 1, nr. 1 er det imidlertid stadig et krav om at der betales til person B, da det ellers ikke vedrører kønslig usædelighed. Ved § 228, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, 1. led falder bistand til en, der allerede har besluttet sig for at søge fortjeneste ved kønslig usædelighed, udenfor denne bestemmelse.⁵¹ Dette falder i stedet indenfor i bestemmelsen § 228, stk. 1, nr. 2,

⁴⁸Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁴⁹Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁵⁰Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁵¹Straffelovrådets betænkning nr. 1534

2. led, hvorved det er strafbart at for vindings skyld at afholde nogen, der driver erhverv ved kønslig usædelighed, fra at opgive dette.

Det er et krav for § 228, stk. 1 nr. 2, 2. led at den pågældende person i forvejen prostituerer sig, men dette afskærer ikke fra at det kan have været samme gerningsmand der har forledt denne person til kønslig usædelighed i begyndelsen. Det væsentlige i denne bestemmelse er, at gerningsmanden afholder den prostituerede fra at stoppe med prostitution.⁵² Ved erhverv må det forstås som at den prostituerede regelmæssigt prostituerer sig selv, men det er ikke et krav at det er hans/hendes hovedbeskæftigelse.

Hvorimod bistand til en andens prostitution ikke er omfattet i § 228, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2.

Straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, fastslår at rufferi også er at holde bordel. Et bordel er et sted, hvor en eller flere prostituerede er samlet, som mod betaling har seksuelle forhold til kunder. For at det falder indenfor § 228, stk. 1, nr. 3 skal der være bestemte lokaliteter, hvor selve den seksuelle akt foregår, før det anses som et bordel. Desuden er det en betingelse, at driften af bordellet sker for gerningsmandens regning eller at gerningsmanden får andele i kundernes betaling eller på anden måde er direkte økonomisk interesseret i virksomheden, før det kan kvalificeres som at holde bordel.⁵³

Det anses ikke som at holde bordel, at udleje lokaler til prostitution, hvis lejen ikke er væsentlig højere end markedslejen, og hvis udlejeren ikke udover udlejning deltager i driften. Det anses heller ikke efter tiltalepraksis som at holde bordel når flere prostituerede i fællesskab driver et bordel. Ikke desto mindre vil situationen ændre sig hvis en prostitueret, der deltager i sådan et fællesskab, får økonomisk udbytte af de andres indtjening, der ikke vedrører en saglig deling af driftsudgifterne.⁵⁴

Efter straffelovens § 228, stk. 2, er der ligeledes tre yderligere forhold der falder under rufferibestemmelserne. *Det første* er at den der tilskynder eller bistår en person under 21 år til at søge erhverv ved kønslig usædelighed, straffes for rufferi.⁵⁵

⁵²Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁵³Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁵⁴Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁵⁵Straffelovrådets betænkning nr. 1534

Denne bestemmelse betyder, at personer mellem 18-21 år forsøges særligt beskyttet overfor rufferi, og derfor straffes al medvirken eller tilskyndelse til at søge erhverv ved kønslig usædelighed, både det at starte og fortsætte erhvervet, hvilket betyder at det er lige meget om gerningsmanden hjælper personen til at begynde på prostitution eller om gerningsmanden først kommer i kontakt med vedkommende, efter at den pågældende er begyndt at prostituere sig selv.⁵⁶

Det anden forhold er efter § 228, stk. 2 at det ligeledes anses som rufferi at medvirke til at en person under 21 år transporteres ud af landet hvis formålet med rejsen er prostitutionsvirksomhed. Bestemmelsen vedrører både situationer hvor personen under 21 år kender rejsens formål og ikke.

Bestemmelsen finder selv anvendelse, hvis gerningsmanden medvirker efter anmodning fra personen under 21 år og det er ligeledes uden betydning, om gerningsmanden har noget at gøre med den kønslige usædelighed i udlandet, så længe gerningsmanden har viden om dette formål.⁵⁷

Det tredje forhold er at en person straffes efter § 228, stk. 2, hvis han/hun medvirker til transport af en person ud af riget, for at denne skal benyttes til at drive erhverv ved kønslig usædelighed og når pågældende er uvidende om formålet. Ligeledes er det uden betydning om gerningsmanden har noget at gøre med prostitutionen i udlandet. Forskellen er derved at det kun er strafbart at transportere en person over 21 år. ud af landet hvis denne er uvidende om forholdet, hvor det for en person under 21 år, konsekvent er ulovligt, også selvom denne unge person er velvillig og informeret om formålet. § 228, stk. 2 gælder derimod ikke ved transport internt i riget, herunder mellem Danmark, Færøerne og Grønland, eller ved transport fra udlandet til Danmark, da sådan handlinger falder under betegnelsen menneskehandel som findes i § 262 a, hvis den befordrede er under 18 år eller uvidende om, at formålet er at udnytte den pågældende til prostitution.⁵⁸

⁵⁶Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁵⁷Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁵⁸Straffelovrådets betænkning nr. 1534

Ved alle tilfælde af § 228 er tilregnelskravet forsæt, samt i stk. 2 af bestemmelsen, som vedrører personer under 21 år, kræves således også forsæt med hensyn til forurettedes alder.

Strafferammen er fængsel indtil 4 år for al overtrædelse af § 228.⁵⁹

Straffelovens § 229, stk. 1: Alfons-paragraffen

Efter Straffelovens § 229, stk. 1 straffes ”Den, der fremmer kønslig usædelighed ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand, eller som udnytter en andens erhverv ved kønslig usædelighed, straffes med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde.”⁶⁰

Efter straffelovens § 229, stk. 2, straffes ”den, der udlejer værelse i hotel eller gæstgiveri til benyttelse til erhvervsmæssig utugt, med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde.”⁶¹

Straffelovens § 229 forudsætter at forholdet ikke kan henføres under § 228 om rufferi.

Straffelovens § 229, stk. 1, 2. led er hovedbestemmelsen om alfonseri hvorefter udnyttelse af en andens erhverv ved kønslig usædelighed, er strafbart.

Erhverv må ligesom under § 228, stk. 1 nr. 2, 2. led forstås som at den prostituerede regelmæssigt prostituerer sig selv og at gerningsmandens gerninger ligeledes foregår regelmæssigt. Det er imidlertid ikke et krav, at det er hans/hendes hovedbeskæftigelse.

Ved udnyttelse forstås et forhold af en vis varig karakter, og hvor det drejer sig om en økonomisk fordel, som modtageren ikke har retligt eller naturligt krav på.⁶²

Når der ses bort fra eventuelle naturlige forsørgelsespligter som den prostituerede kan have til sine børn o.l. er det ulovligt for en person efter § 229, stk. 1, 2. led at modtage andel af den prostitueredes indtjening. Dette gælder ligeledes tilfælde, hvor betalingen fra den prostituerede fremstår som betaling for en ydelse, som væsentligt overstiger den sædvanlige pris for den pågældende ydelse, f.eks. udlejning af lokaler.⁶³

⁵⁹ Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁶⁰ Straffelovens § 229, stk. 1

⁶¹ Straffelovens § 229, stk. 2

⁶² Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁶³ Straffelovrådets betænkning nr. 1534

§ 229, stk. 1, 1. led, straffer ligeledes *”Den, der fremmer kønslig usædelighed ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand”*

Det er her ikke et krav, at den kønslige usædelighed drives erhvervsmæssigt, og derfor indgår ligeledes den person, der én enkelt gang mod betaling, formidler kontakt mellem en kunde og en prostituerede.

Efter § 229, stk. 2 straffes ligeledes *”den, der udlejer værelse i hotel eller gæstgiveri til erhvervsmæssig utugt”*. Der er ved stk. 2 et krav om at den erhvervsmæssige utugt foregår som en mere regelmæssig virksomhed, på samme måde som ved stk. 1, 2. led, og i modsætning til stk. 1, led 1. Derimod adskiller stk. 2 sig fra stk. 1, 2. led, ved også at inkludere udlejning af værelser eller gæstgiveri til samme pris, som man ville have lejet det ud til ved andre formål end prostitution. Men bestemmelsen gælder kun hotelværelser og gæstgiverier og ikke private hjem.⁶⁴

Tilregnelseskravet er forsæt ved alle tilfælde, imidlertid kræves der ligeledes ved § 229, stk. 2, også forsæt med hensyn til, at den, der udlejer hotelværelset, ved at det benyttes til seksuelt forhold mellem en kunde og en prostitueret.

3.3 Gældende bestemmelser for prostitution efter L 141

De gældende bestemmelser om medvirken til andres prostitution der afløste straffelovens §§ 228 & 229 med L 141, er §§233, 233 a, 224, stk. 1 og 262 a. Siden § 224, stk. 1 vedrører personer under 18 år. vil denne bestemmelse blive nævnt men ikke behandlet nærmere. Hvor § 262 a vedrører menneskehandel behandles denne lige kort nedenfor i dette afsnit pga. sammenhæng med emnet og de andre paragraffer.⁶⁵

§ 262 a:

For menneskehandel straffes med fængsel indtil 10 år den, der rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person, hvor der anvendes eller har været anvendt

1) ulovlig tvang efter § 260,

2) frihedsberøvelse efter § 261,

⁶⁴Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁶⁵Betænkninger til L 141

3) trusler efter § 266,

4) retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller

5) anden utilbørlig fremgangsmåde med henblik på udnyttelse af den pågældende ved prostitution, optagelse af pornografiske fotografier eller film, forestilling med pornografisk optræden, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold, strafbare handlinger eller fjernelse af organer.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der med henblik på udnyttelse af den pågældende ved prostitution, optagelse af pornografiske fotografier eller film, forestilling med pornografisk optræden, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold, strafbare handlinger eller fjernelse af organer

1) rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person under 18 år eller

2) yder betaling eller anden fordel for at opnå samtykke til udnyttelsen fra en person, som har myndighed over den forurettede, og den, der modtager sådan betaling eller anden fordel.

§ 262 a, blev indsat i 2002, så Danmark opfyldte sine internationale forpligtelser imod menneskehandel, men blev med L 141 ændret, så hvor kønslig usædelighed nu blev til prostitution, optagelse af pornografiske fotografier eller film, forestilling med pornografisk optræden.

Bestemmelsen omfatter nu samtlige led af handel med mennesker, så menneskehandel ikke kun vedrører grænseoverskridende kriminalitet, men også handel med danske statsborgere i Danmark

Siden L 141 kan personer nu direkte straffes efter § 262 a, siden denne absorberer straffeansvaret af §§ 260, 261 eller § 266 ved sammenstød. Før kunne personer anses som kun at medvirke til menneskehandel, når de 'kun' have brudt §§ 260, 261 eller 266, hvilket ikke længere er tilfældet.

Tvangsmidlerne nævnt i § 262 a, stk. 1, nr. 1-3, skal fortolkes som de anførte paragraffer.

Stk. 1, nr. 4, skal herunder forstås som at ofrets opfattelse af situationen ikke stemmer overens med virkeligheden, og at gerningsmanden fremkalder, bestyrker eller udnytter forurettedes vildfarelse til at få denne til at disponere på en bestemt måde.⁶⁶ Ligeledes

⁶⁶Karnovs noter Straffeloven § 262 a

indfører § 262 a, stk. 1, nr. 5, at det er ulovligt at anvende anden utilbørlig fremgangsmåde, hvilket betyder at være i strid med redelig handlemåde.

Fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse og anden utilbørlig fremgangsmåde bliver grundigere redegjort i afsnit om §233 a.

Anvendelse af § 262 a forudsætter, at handlen finder sted med henblik på udnyttelse af den pågældende, så gerningsmanden opnår udnyttelse af den pågældende eller økonomisk vinding.

Udnyttelsen kan foreligge ved tvungen prostitutionsvirksomhed, andet sexarbejde, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold, samt at få personen til at begå strafbare handlinger eller fjernelse af deres organer. Dette gælder ethvert arbejde eller enhver ydelse, der kræves af en person under trussel om vold eller lignende, og som den pågældende person ikke har tilbudt frivilligt.

Efter § 262 a, stk. 2 kan en gerningsmand straffes, selv om der ikke har været anvendt de i stk. 1 nr. 1-5 anførte tvangsmidler, hvis ofret for menneskehandel er under 18 år jf. stk. 2, nr. 1, eller hvis gerningsmanden ved betaling eller anden fordel opnår et samtykke fra den person, der har myndighed over ofret jf. Stk. 2, nr. 2.

Bestemmelsens strafmaksimum er fængsel op til 10 år.⁶⁷

På samme måde som ved § 233, stk. 1, om udnyttelse, vil prostituerede ikke kunne straffes for medvirken til § 262 a, selvom de har hjulpet med driften ved telefonpasning, reception, indkøb, madlavning, rengøring o.l. da lovens hensigt er at beskytte prostituerede, som er potentielle ofre for menneskehandel. Imidlertid kan en prostitueret godt straffes for medvirken til § 262 a, hvis hun/han har haft en ledende rolle, eller en direkte rolle i forbindelse med rekruttering, transport, overførsel, husning eller modtagelse af personer under omstændigheder som indebærer ulovlig tvang efter § 260, frihedsberøvelse efter § 261, trusler efter § 266, retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller anden utilbørlig fremgangsmåde.⁶⁸

⁶⁷Karnovs noter Straffeloven § 262 a

⁶⁸Betænkninger til L 141

Oversigt over tidligere bestemmelsers integrering i de nye	
§ 228, stk. 1	§ 233, stk. 1, og § 233 a, stk. 1
§ 228, stk. 2	§ 224, stk. 1
§ 229, stk. 1	§ 233, stk. 2
§ 229, stk. 2	§ 233, stk. 3

§ 233:

Den, der driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes for rufferi med fængsel indtil 4 år.

Stk. 2. Den, der i øvrigt udnytter, at en anden erhvervsmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år. Det samme gælder den, der fremmer, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand.

Stk. 3. Den, der udlejer værelse i hotel til brug for, at en anden erhvervsmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

§ 233, stk. 1 og 2 omhandler rufferi og anden udnyttelse af og mellemmandsvirksomhed ved andres prostitution. § 233, stk. 3 forbyder udlejning af hotelværelser til erhvervsmæssig prostitution.

§ 233, stk. 1, viderefører den tidligere § 228, stk. 1, nr. 3, om at holde bordel samt dele af § 229, stk. 1, om mellemmandsvirksomhed og udnyttelse af andres prostitution, imens § 233, stk. 2, viderefører de resterende dele af § 229, stk. 1, om udnyttelse af og mellemmandsvirksomhed ved andres prostitution. § 233, stk. 3, viderefører den tidligere § 229, stk. 2 om udlejning af hotelværelser til erhvervsmæssig prostitution⁶⁹

Efter § 233, stk. 1 straffes den for rufferi, der driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde. Bestemmelsen

⁶⁹Betænkninger til L 141

vedrører den bagmand, som driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, og derved ikke den person(prostituerede) der selv driver virksomhed med mod betaling eller løfte om betaling selv har et seksuelt forhold til en kunde.⁷⁰

§ 233, stk. 1 finder heller ikke anvendelse, hvor det er flere personer(prostituerede) der i fællesskab driver virksomhed med, at de mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, således at de deles om udgifterne til husleje o.l.⁷¹ Før var dette ulovligt, men pga. tiltalepraksis blev det ikke anset som ulovligt efter den nu udgåede § 228, stk. 1, nr. 3. Dette er nu ændret så et ligeværdigt fællesskab ikke anses som kriminelt.

Situationen vil imidlertid ændre sig, hvis en af de prostituerede fungerer som leder i forhold til de andre prostituerede eller modtager en andel af de andre prostitueredes indtjening ved prostitution, uden at dette er udtryk for en jævn deling af udgifterne. Bestemmelsen vil endvidere finde anvendelse, hvis virksomheden ledes af en person, der ikke er beskæftiget som prostitueret i denne og som modtager en andel af de prostitueredes indtjening ved prostitution.⁷²

Hvis personen derudover selv arbejder som prostitueret i virksomheden, vil den indtjening som pågældende selv har erhvervet som prostitueret være straffri og udgør derved ikke et udbytte som er frembragt ved en strafbar handling og kan derfor ikke konfiskeres i medfør af straffelovens § 75, stk. 1.⁷³

§ 233, stk. 1 finder anvendelse på den, der driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde. Deri ligger at involveringen af den pågældende skal have et vist omfang og en vis regelmæssighed, før det kan anses som at den pågældende driver virksomhed. Der er derimod ikke noget krav for den enkelte prostitueredes involvering i virksomheden, hvilket også inddrager enkeltstående seksuelle forhold til en kunde mod betaling eller løfte om betaling, hvis bagmandens involvering har et sådant omfang, at den pågældende kan anses for at

⁷⁰Betænkninger til L 141

⁷¹Betænkninger til L 141

⁷²Betænkninger til L 141

⁷³Betænkninger til L 141

drive virksomhed med andres prostitution. Hvor meget der skal til før der er tale om at drive virksomhed kan være diskuterbart. Et eksempel på at drive virksomhed kan være en gerningsmand der ca. hver anden weekend har 1-2 prostituerede der mod betaling eller løfte om betaling har seksuelle forhold til nogle få kunder. Derimod vil det ikke være at anse som at drive virksomhed, og derved ikke henhøre under §233, stk. 1, hvis én prostitueret hver anden måned har nogle få kunder.⁷⁴

For så vidt angår bordelvirksomhed efter § 228, stk. 1 om at holde bordel, der er prostitutionsvirksomhed, der drives i bestemte lokaler, hvor kunder henvender sig til de prostituerede vil denne blive afløst af § 233, stk. 1 og indgå i betegnelsen Den, der driver virksomhed, da L 141 sidestillede al anden prostitutionsvirksomhed end bordelprostitution med bordelvirksomhed, således at *den, der driver virksomhed med, en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde* nu også omfatter bar-, escort- og gadeprostitution.

§ 233, stk. 1 adskiller ikke længere de forskellige måder at drive prostitutionsvirksomhed, og fokuserer på om der er en bagmand der driver virksomheden. For at en person skal kunne kategoriseres som en bagmand, skal personen drive virksomhed, hvilket betyder at personen skal kunne bestemme over virksomhedens drift, enten ved personlig tilstedeværelse ved udøvelse af sin magt eller per proxy. Som nævnt tidligere, udelukker dette ikke at prostituerede ligeledes kan være bagmand, så længe den person har ledelsen i virksomhedens drift.

Som ved langt de fleste strafbare handlinger kan straffelovens § 23 om medvirken benyttes, hvilket ligeledes er muligt ved § 233, stk. 1, hvis en gerningsmand ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Dog kan hverken kunde eller den prostituerede straffes for medvirken, da disse som sælger og kunde i en lovlig transaktion, har et seksuelt forhold mod betaling eller løfte om betaling. Ligeledes vil det også være ulogisk hvis man straffede prostituerede for medvirken til rufferi, da bestemmelsens funktion som bekendt er at beskytte de prostituerede imod udnyttelse

⁷⁴Betænkninger til L 141

af en bagmand. Derfor kan personer der bistår en bagmand straffes som medvirkende. Medvirkende kan både være personer, der udlejer lokaler, leverer varer eller tjenesteydelser som f.eks. annoncering eller betalingstjenester til prostitutionsvirksomheden, samt personer, der uden at være prostituerede er beskæftiget i virksomheden som eksempelvis vagter, chauffører, telefonpassere, receptionister mv.⁷⁵

Tilregnelserkravet for medvirkende er i alle tilfælde forsæt, med hensyn til, at det drejer sig om at en person driver virksomhed hvor en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde. Derved forudsætter straf fortsæt i at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, samt forsæt med hensyn til, at prostitutionsvirksomheden drives af en bagmand og ikke af en eller flere prostituerede i fællesskab. Hertil skal ligeledes nævnes at siden prostituerede ikke straffes efter bestemmelsen, så længe de ikke har en ledende rolle i virksomhedens drift, vil en prostituerede som udgangspunkt heller ikke blive straffet for ligeledes at arbejde med pasning af telefoner, reception, rengøring, o.l.⁷⁶

§ 233, stk. 1 absorberede den tidligere § 229, stk. 1 om udnyttelse af en andens erhverv ved prostitution, når det drejer sig om rufferi, og det betyder at bagmandsvirksomhed ved al prostitution, som bar-, escort og gadeprostitution straffes lige så hårdt som bagmandsvirksomhed i forbindelse med bordelvirksomhed. Straffelængden vil derfor ikke længere medregne hvilken form for prostitution gerningsmanden var bagmand for, men i stedet fokusere på prostitutionsvirksomhedens tidshorisont, antallet af prostituerede og fortjenesten eller den tilsigtede fortjeneste.⁷⁷

§ 233, stk. 2, 1. pkt. straffer den, der i øvrigt udnytter, at en anden erhvervsmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde. I § 233, stk. 2, 1. pkt. er det i øvrigt udnytter der er vigtig, da den bestemmelse viderefører § 229, stk. 1, 2. led om udnyttelse af en andens erhverv ved prostitution, som ikke er omfattet af § 233, stk. 1.

⁷⁵Betænkninger til L 141

⁷⁶Betænkninger til L 141

⁷⁷Betænkninger til L 141

Udnyttelse skal forstås som at gerningsmanden påvirker den prostituerede til med en vis regelmæssighed at videregive en andel af den prostitueredes indtjening, uden at gerningsmanden har et retligt eller naturligt krav herpå. Passiv understøttelse fra en prostitueret er derimod forsat lovligt og anses ikke som udnyttelse. Det kan for eksempel være retlige forpligtelser til ægtefælle og børn, eller hvor der er en naturlig pligt overfor samlever, forældre eller søskende alt efter omstændighederne. Ligeledes er det ikke udnyttelse at en ikke-samlevende kæreste til en prostitueret modtager sædvanlige gaver, som f.eks. fødselsdagsgaver, julegaver o.l.⁷⁸

Udnyttelse af en prostituerede sker også hvis han/hun betaler en væsentlige højere pris for en ydelse, end der er normal eller rimelig, som eksempel kan nævnes leje af lokaler.

§ 233, stk. 2, 2. pkt. straffer *den, der i øvrigt fremmer, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand.* § 233, stk. 2, 2 pkt. viderefører den tidligere § 229, stk. 1, 1. led, om mellemmandsvirksomhed ved andres prostitution, som ikke allerede er indbefattet i § 233, stk. 1 eller stk. 2, 1. pkt. § 233, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.⁷⁹

§ 233, stk. 3 der vedrører udlejning af værelse til erhvervmæssig prostitution viderefører den tidligere § 229, stk. 2, uden ændringer i bestemmelsens gerningsindhold, men med ændringer i sproget, da § 233, stk. 3 ikke indeholder ordet gæstgiveri pga. begrebet ikke længere er tidssvarende, ligeledes ændres *til benyttelse til erhvervmæssig utugt* med sætningen *til brug for, at en anden erhvervmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde.*⁸⁰

Straffelovens § 262 a om menneskehandel, omfatter prostitutionsvirksomhed, hvor der er anvendt tvang, svig eller anden utilbørlig fremgangsmåde overfor de prostituerede. Hvis der til gengæld ikke er anvendt nogle af disse metoder bruges § 233 til retsforfølgelse. Ligeledes straffes gerningsmanden i stedet efter § 224, stk. 1 hvis den

⁷⁸Betænkninger til L 141

⁷⁹Betænkninger til L 141

⁸⁰Betænkninger til L 141

prostituerede er under 18 år.

Strafferammen for § 233, stk. 3 er bøde eller fængsel indtil 1 år.

Straffelovens § 228 og den nye § 233 skal holdes adskilt fra Straffelovens § 262 a der vedrører menneskehandel. § 262 a omfatter når en person rekrutteres med henblik på udnyttelse af den pågældende ved prostitution. Denne rekruttering kan ske ved tvang, frihedsberøvelse, trusler, svig eller anden utilbørlig fremgangsmåde. Bestemmelsen trådte i kraft den 8. juni 2002, og absorberer derved strafansvaret for en samtidig overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, om rufferi.⁸¹

Tidligere § 228, stk. 1, nr. 2, 1. led *for vindings skyld at forlede nogen til prostitution* blev i sin helhed absorberet af straffelovens § 262 a om menneskehandel. Ligeledes er den tidligere § 228, stk. 1, nr. 2, 2. led om at afholde nogen, der driver erhverv ved kønslig usædelighed, fra at opgive dette, også absorberet af straffelovens § 262 a om menneskehandel, hvis gerningsindholdet indebærer at gerningsmanden har rekrutteret, transporteret, overført, huset eller efterfølgende modtaget den prostituerede. Hvis gerningsindholdet ikke indeholder rekruttering, transporteret, overført, huset eller efterfølgende modtaget den prostituerede, og hvor denne er blevet udsat for ulovlig tvang vil det falde ind under bestemmelserne § 233, stk. 1, om at drive virksomhed med andres prostitution eller § 233, stk. 2, 1. pkt., om udnyttelse i øvrigt af en andens erhvervsmæssige prostitution.

Den tidligere § 228, stk. 2, 1. led, om at straffe den *der, der tilskynder eller bistår en person under 21 år til at søge erhverv ved kønslig usædelighed* videreføres ikke i den nye straffelov, da L 141 indførte at der gælder de samme regler for 18-20-årige som for personer over 21 år.

Så tilskyndelse eller bistand til en 18-20-årig er derfor straffri, så længe de følgende faktorer ikke indgår: en der driver virksomhed med den 18-20-årige prostitution (§ 233, stk. 1), en der i øvrigt udnytter den 18-20-årige prostitution (§ 233, stk. 2, 1. led), en der virker som mellemand for den 18-20-årige (§ 233, stk. 2, 2. led) eller en der ved retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller ved anden utilbørlig fremgangsmåde formår at få den 18-20-årige til mod betaling eller løfte om betaling at have seksuelt forhold til en kunde. (§ 233 a)⁸²

⁸¹Straffelovrådets betænkning nr. 1534

⁸²Betænkninger til L 141

Desuden hvis personen er under 18 år., vil det henhøre til § 224, stk. 1, der straffer, *medvirken til, at en person under 18 år mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en kunde.*

Ligeledes er samme aldersprincip der var ved § 228, stk. 2, 2. led, fjernet så det nu er straffri at medvirke til befordring af en 18-20-årig, så længe det ikke falder ind under § 262 a, om menneskehandel. Dermed gælder samme regler for 18-20-årige som for personer over 21 år.⁸³

§ 228, stk. 2, 3. led er ligeledes fjernet efter L 141, ved at være blevet absorberet af straffelovens § 262 a om menneskehandel, så *medvirken til befordring ud af riget med henblik på prostitution af en person, som er uvidende om formålet* derved henhører under menneskehandels-bestemmelsen.

§ 233 a:

Straffer *Den, der ved retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller ved anden utilbørlig fremgangsmåde formår en anden til mod betaling eller løfte om betaling at have seksuelt forhold til en kunde.* § 233 a viderefører den tidligere § 228, stk. 1, nr. 1, om at forlede nogen til prostitution. § 233 a skifter derved *at forlede nogen* ud med *utilbørlig fremgangsmåde* at fremme en andens prostitution. Bestemmelsen vil finde anvendelse på forhold hvor personen er over 18 år, ellers § 224, stk. 1, og hvor gerningsmanden ikke bruger ulovlig tvang, frihedsberøvelse eller trusler, da dette ellers hører under straffelovens § 262 a. Bestemmelsen vedrører situationer hvor gerningsmanden svigagtigt eller på anden utilbørlig måde får en anden til mod betaling eller løfte om betaling at have seksuelt forhold til en kunde.⁸⁴

Bestemmelsens hovedelementer er *ét retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse* og nummer to er, *anden utilbørlig fremgangsmåde*. Disse skal forstås på samme måde som de tilsvarende led i bestemmelsen om menneskehandel, jf. straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 4 og 5. Derfor vil både fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse blive redegjort i forhold til §§ 233 a & 262 a, nedenfor.

⁸³Betænkninger til L 141

⁸⁴Karnovs noter straffelovens § 233 a

Det første hovedelement, *Fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse*, sker når gerningsmandens forhold skaber disse, og han derefter udnytter dette. Der forudsættes, at der er en uoverensstemmelse mellem gerningsmandens og modpartens opfattelse af den sammenhæng, som er grundlaget for modpartens disposition. Derfor drejer vildfarelse sig om en menneskelig forestilling, hvor der ikke er overensstemmelse mellem modpartens opfattelse og virkeligheden.⁸⁵ Vildfarelsen skal være fremkaldt, bestyrket eller udnyttet af gerningspersonen, og dette kan ske ved fremsættelse af urigtige eller vildledende oplysninger, men kan også ske ved fortielser fra gerningsmanden.⁸⁶

Udnyttelse: af en vildfarelse foregår når en person benytter sig af modpartens i forvejen bestående vildfarelse. Udnyttelsen foreligger når ofret og gerningsmanden er i kontakt omkring tidspunktet hvor ydelsen erlægges, samt det tidspunkt hvor vildfarelsen er indlysende for gerningsmanden⁸⁷

Bestyrkelse: af en vildfarelse, er når gerningsmanden bestyrker en allerede bestående vildfarelse hos modparten, så denne sidder bedre fast, f.eks. ved at fremsætte urigtige eller vildledende oplysninger.⁸⁸

Ved fremkaldelsen, bestyrkelsen eller udnyttelsen af offerets vildfarelse, skal gerningspersonen have bestemt en bestemt disposition fra ofret, enten gennem en handling eller undladelse deraf. I tilfældet af §§ 233 a & 262 a vil denne handling være at få ofret til at prostituere sig selv. Der ligger heri et krav om årsagssammenhæng mellem vildfarelsen og dispositionen. Derfor skal der være en årsagssammenhæng mellem gerningspersonens adfærd og dispositionen, hvilket for så vidt angår udnyttelsen foreligger, hvor gerningsmanden har haft mulighed for, men undladt at berigtige vildfarelsen. Gerningspersons adfærd må derigennem foreligge inden eller senest samtidig med ofrets disposition.⁸⁹

⁸⁵Kommenteret straffelov speciel del - S. 509

⁸⁶Kommenteret straffelov speciel del - S. 510

⁸⁷Kommenteret straffelov speciel del - S. 510

⁸⁸Strafferettens – specielle del - s. 121-122

⁸⁹Kommenteret straffelov speciel del - S. 511

Det andet hovedelement er *anden utilbørlig fremgangsmåde*, der sker når der er handlet i strid med redelig handlemåde, siden der i motiverne til bestemmelsen ikke findes nogen vejledning om fortolkningen, afhænger det af en konkret vurdering, hvorvidt nogen har gjort sig skyldig i dette.

I betragtning af, at elementet bl.a. bruges i § 262 a, der forbyder udnyttelse af prostituerede, tvangsarbejde, slaveri, fjernelse af organer m.m. vil det være svært at se hvornår disse vil være forenelige med redelig handlemåde.⁹⁰

Strafferammen for overtrædelse af § 233 a er bøde eller fængsel indtil 2 år.

3.4 Retspraksis

Projektet vil i dette afsnit redegøre for retspraksis på området, for til sidst at beskrive de problemer der er på området i forhold til retspraksis, prostitution, medvirken til andres prostitution, samt udnyttelse af andres prostitution.

U.2014.1437-2H

Er en meget skelsættende dom i forhold til prostituerede i Danmark. Sagen vedrørte om telefondamer til prostituerede kan anses som at begå mellemmandsvirksomhed. Ligeledes behandlede sagen bordelvirksomhed med at en prostitueret havde en ledende rolle i forhold til de andre prostituerede. Samt det at have haft en prostitueret under 21 år på bordellet.

Telefondamer

U.2014.1437-2H, var en højesteretsdom hvor syv kvinder der i by- og landsretten var blevet frifundet for medvirken til rufferi jf. § 228, stk. 1, nr. 3 jf. 23, da de havde fungeret som lønnede telefonpassere for prostituerede, men ellers ikke havde medvirket til bordeldrift, som indehaveren blev dømt for. Højesteret skulle dømme om de tiltaltes funktion som lønnede telefonpassere for de prostituerede, hvor de bl.a. modtog tidsbestilling fra kunder var omfattet af bestemmelsen § 229, stk. 1, 1. led (nu § 233, stk. 2, 2. pkt.), *den, der fremmer kønslig usædelighed ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand*. Efter forarbejderne til § 229, stk. 1, 1. led søges der med bestemmelsen at pålægge strafansvar på de personer,

⁹⁰Kommenteret straffelov speciel del - S. 410

der betegnes som prostitutionens bagmænd, og den kriminaliserer handlinger, som i væsentlig grad fremmer prostitutionen. Som eksempel på bestemmelsens anvendelse nævnes en hotelportier, bartender eller restaurationstjener, der mod betaling eller i oftere gentagne tilfælde over for gæster opgiver adressen på en prostitueret. Det blev i forarbejderne til den nugældende straffelov § 233, stk. 2, 2. pkt. præciseret af Justitsministeriets besvarelse af 21. marts 2013 som mellemmandsvirksomhed at formidle kontakt mellem en prostitueret og en kunde, mens andre hjælpefunktioner i forhold til prostituerede ikke er kriminaliseret. Højesteret mente med det og med den lange tiltalepraksis hvor prostitueredes hjælpere ikke retsforfølges, at telefonpassere for de prostituerede ikke udgør en overtrædelse af straffelovens § 229, stk. 1, 1. led (i dag § 233, stk. 2, 2. pkt.).⁹¹

Ledende prostitueret/rufferi

Som lejer af en lejlighed blev en prostitueret dømt for bordelvirksomhed jf. dagældende § 228, stk. 1, nr. 3, da hun i denne forbindelse havde modtaget omkring 700 kr. i betaling pr. vagt pr. kvinde, der benyttede lejligheden til at udøve seksuelle ydelser mod betaling. Selvom hun selv var prostitueret på bordellet, havde hun en ledende rolle overfor de andre prostituerede, da hun modtog en andel af deres indtjening, ligesom hun var ansvarlig for at der blev lavet vagtplaner for telefonpigerne og de prostituerede, sørgede for indretning og vedligeholdelse af lokalerne, sørgede for vedligeholdelse af hjemmesiden, afholdt udgifter til blandt andet husleje, elektricitet, rengøring og annoncering i Ekstra Bladet samt i hvert fald i et vist omfang deltog i ansættelsen af telefonpigerne. Derved kunne det ikke anses som at de prostituerede i fællesskab drev virksomheden, hvilket ville have været lovligt.⁹²

Prostituerede under 21. år

Sagen vedrørende ligeledes den med L 141 fjernede bestemmelse § 228, stk. 2 der forbød at tilskynde eller bistå en person under 21 år til at søge erhverv ved kønslig usædelighed, hvilket indehaveren gjorde ved at lade en 19-årig arbejde som prostitueret på sit bordel.⁹³

⁹¹U.2014.1437-2H

⁹²U.2014.1437-2H

⁹³U.2014.1437-2H

TfK2015.681⁹⁴

Handlede om at tiltalte blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 233, stk. 1, nr. 3, tidligere 228, stk. 1, nr. 3 – bordeldrift, da hun fra et større antal kvinder modtog betaling, for at benytte lejemålene til at yde seksuelle ydelser mod betaling, imens hun selv arbejdede som prostitueret på stedet. Denne sag ligesom U.2014.1437-2H, drejer sig om i hvilken grad den tiltalte havde en ledende rolle overfor de andre prostituerede eller om bordellet blev drevet i fællesskab. I denne sag blev tiltalte dømt pga. hun modtog lejeindtægt fra de andre prostituerede, ligesom tiltalte sørgede for kontakt til prostituerede, herunder fra udlandet, sørgede for ansættelse af disse, lagde vagtplaner, sørgede for indretning og vedligeholdelse af lokalerne og afholdt udgifter til overvågning, annoncering, husleje, vand, varme, el, telefon, ligesom tiltalte administrerede bordellets hjemmeside, alt imens hun opnåede en fortjeneste på andres usædelighed.

Dette blev ellers diskuteret ved sagen, da tiltalte mente at kvinderne selv administrerede deres vagtplaner, booking, telefon, ydelser, priser og indtægter, samt at de andre prostituerede betalte 2.220 kr. ugentligt for leje af arbejdssted og opholdssted, som var et fast beløb og var ikke afhængigt af antallet af kunder de havde. Hun mente ligeledes ikke at hun fik andel i de andres betaling, men modtog 100 kr. pr. kunde til at dække diverse udgifter, såsom strøm, annoncering, telefon, vand og varme.⁹⁵

Højesteret kom frem til at tiltalte have en økonomisk interesse i de pågældende kvinders prostitution, pga. de 100 kr. pr. kunde, og ved huslejen på 2.220 kr. ugentligt pr. pige og at hun havde haft det overordnede ansvar med hensyn til de driftsmæssige og praktiske forhold i bordeldriften.

Retten lagde derimod ved strafudmålingen vægt på at de prostituerede ganske frivilligt kom tilbage og arbejdede på bordellet på ugebasis.⁹⁶

TfK2002.606⁹⁷

Tiltalte blev i sagen fundet skyldig i rufferi efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, og 3, ved for vindings skyld at forlede nogen til kønslig usædelighed med andre samt at holde bordel.

⁹⁴TfK2015.681

⁹⁵TfK2015.681

⁹⁶TfK2015.681

⁹⁷TfK2002.606

Begrundelserne for afgørelsen var, at tiltalte havde anskaffet lejlighederne og indrettet dem, bl.a. med overvågningskamera og dankortterminal, ligesom hun sørgede for annoncering, prislister, valutalister og bekostet kondomer og glidecreme m.v. Derved ansås det som bordeldrift jf. § 228, stk. 2, nr. 3. Ligeledes fandtes tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, da tiltalte forledte og etablerede kvinder fra Thailand i prostitution i de af hendes drevne klinikker, der reelt var bordeller, hvor prostitution blev udøvet, og hvorved tiltalte opnåede betydelig økonomisk fordel.⁹⁸

TfK2001.333/3

Tiltalte der selv var prostitueret var tiltalt for rufferi efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3 – Bordeldrift, ved i godt tre år at have ladet ca. 7 kvinder drive kønslig usædelighed mod betaling fra sin ejerlejlighed, idet kvinderne afleverede 250 kr. pr. vagt til tiltalte.

De 250 kr. pr. vagt var til dækning af omkostninger, og selvom prostitutionsvirksomheden i et vist omfang forretningsmæssigt var organiseret og administreret af tiltalte, der f.eks. sørgede for afregning til pigerne ved kunders dankortbetaling, anså Retten ikke det forhold, at tiltalte administrerede driften og stod som ejer af ejerlejligheden i sig selv var tilstrækkeligt til at lade forholdet være omfattet af straffelovens bordelbegreb.

Retten var i denne sag delt. Det var tre mod tre. Stridspunktet var om de andre kvinders indbetalinger havde haft økonomisk betydning for tiltalte. Betalingerne blev ikke anset som væsentlige af dem der stemte for frifindelse, og man lagde vægt på at indbetalingerne fra de andre prostituerede efter de fremlagte regnskaber ikke var væsentlig større end de faktisk afholdte udgifter, så tiltalte havde ikke haft en fortjeneste ved disse indbetalinger, og det kunne derfor ikke anses at have været en udnyttelse af de øvrige piger. Derfor var der tale om et ligeværdigt samarbejde mellem de prostituerede, hvilket er lovligt i forhold til dansk lovgivning.

⁹⁸TfK2002.606

TfK2011.296⁹⁹

Omhandlede et ægtepar der blev kendt skyldig i at overtræde straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3 ved at have holdt bordel på deres massageklinik. Hvor flere af de ansatte piger ydede seksuelle ydelser, først og fremmest i form af onanering af kundens lem, hvorefter de tiltalte modtog halvdelen af kundens betaling, velvidende hvilken ydelse der var blevet betalt for. De 9 måneder af straffen på 1. år 3 mdr. blev af Landsretten gjort betinget, på grund af arten og karakteren af ydelserne, og at det i nogen grad syntes at have været op til de ansatte, om de ville give seksuelle ydelser.¹⁰⁰

TfK2003.275¹⁰¹

Tiltalte drev en pornobiograf, hvor han lejede kabiner ud til prostituerede og deres kunder. Ved denne sag blev tiltalte anklaget for overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, subsidiært for overtrædelse af straffelovens § 229, ved at have udlejet kabinerne til erhvervsmæssig utugt til prostituerede og deres kunder.

Det blev anset som godtgjort at tiltalte velvidende udlejede kabiner, til prostituerede og deres kunder til afvikling af seksuelle forretninger, men det kunne ikke anses som at være dækket af begrebet bordeldrift. Landsretten fandt det betænkeligt at antage, at den udøvede virksomhed udgjorde en strafbar udnyttelse af en andens erhverv ved kønslig usædelighed, jf. straffelovens § 229, stk. 1, 2. led og siden anklagemyndighedens påstand i sagen ikke indeholdte straffelovens § 229, stk. 2, frifandtes tiltalte.¹⁰²

TfK2010.956¹⁰³

Tiltalte blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 229, stk. 2, idet han eller via ansatte udlejede kabiner i en pornobiograf til afvikling af prostitutionsvirksomhed, hvorved han opnåede en fortjeneste på ca. 3,3 mio. kr. Retten fandt, ligesom ved overstående dom TfK2003.275, at der ikke var baggrund for at henføre forholdet under at holde bordel jf. straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3. Da den naturlige, sproglige forståelse af begrebet bordel, indebærer, at prostituerede stilles til rådighed for potentielle kunder af den, der *holder bordel*. Siden den tiltalte ikke havde en aftale

⁹⁹TfK2011.296

¹⁰⁰TfK2011.296

¹⁰¹TfK2003.275

¹⁰²TfK2003.275

¹⁰³TfK2010.956

med de prostituerede om at stå til rådighed for kunder, men alene handlede om udlejningen af kabiner, samt aftalen mellem den prostituerede og kunden blev indgået uafhængigt af tiltalte udenfor tiltaltes forretningsområde og at tiltalte alene modtog lejebetalingen fra kunden i parret. Retten frifandt derfor tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3. Retten fandt derimod tiltalte skyldig i udlejning til prostitutionsvirksomhed jf. straffelovens § 229, stk. 2, da retten mente det var bevist, at der var en almindelig forståelse i prostitutionsmiljøet om, at tiltalte stillede kabiner til rådighed for afvikling af prostitutionsvirksomhed, og at tiltalte stiltiende tiltrådte denne forståelse.¹⁰⁴

TfK2011.133/2¹⁰⁵

Tiltalte blev dømt for bordeldrift jf. straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, da han lod en udenlandsk mand og kvinde, der ernærede sig ved prostitution, benytte sin lejlighed til betjening af kunder mod betaling af 100 kr. pr. kunde. Tiltalte stod for annonceringen i avis og på internettet. Tiltalte havde derved deltaget i prostitutionsvirksomhed og haft en økonomisk interesse heri.¹⁰⁶

TfK2008.487¹⁰⁷

Tiltalte i denne sag, blev bl.a. kendt skyldig i overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, idet hun for vindings skyld havde holdt bordel på tre adresser i forskellige perioder. Det blev lagt til grund, at tiltalte drev virksomhed med udlejning på dagsbasis til prostituerede af de 3 ejendomme, og at de lejeindtægter, hun modtog, væsentligt oversteg markedslejen og udlejers egne udgifter til husleje og forbrug. Tiltalte sørgede ligeledes for annoncering gennem Ekstra Bladet, samt udfærdigede de såkaldte menukort med angivelse af pris og seksuelle ydelser. Derved har bordeldriften været en afgørende faktor for tiltaltes udlejning af husene.¹⁰⁸

¹⁰⁴TfK2010.956

¹⁰⁵TfK2011.133/2

¹⁰⁶TfK2011.133/2

¹⁰⁷TfK2008.487

¹⁰⁸TfK2008.487

TfK2007.425¹⁰⁹

Tiltalte erkendte sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 229, stk. 1, ved i en periode på godt ét år at have fremmet kønslig usædelighed ved at have været chauffør for lettiske piger, der var kommet til landet for at arbejde som prostituerede. Tiltaltes opgaver som chauffør, med det formål at tjene penge, var:

- at modtage et telefonopkald med kundeoplysninger og hvad kunden skulle betale
- at udfylde en fortrykt seddel med de ovenfor anførte oplysninger samt hans andel af kundens betaling
- at ringe til pigen, afhente hende og køre hende til kunden
- at sende ankomsttidspunkt via sms til telefonpasseren
- at køre pigen hjem efter endt besøg

Spørgsmålet er derfor om han ville have været dømt efter § 229, stk. 1 hvis tiltalte ikke havde medvirket i det administrative, men kun havde udøvet hjælpefunktionen som chauffør, ved kun at køre dem ud til kunderne og hjem igen.¹¹⁰

Sammenfatning af domspraksis:

Hjælpefunktioner ved prostitution Telefondamer & Chauffører

Efter højesteretsdommen U.2014.1437-2H, blev det fastslået at hjælpefunktionen som telefondamer udøver for prostituerede ikke kan anses som mellemmandsvirksomhed efter § 233, stk. 2, 2. pkt., da det ikke er dem der forleder nogen til at søge fortjeneste ved prostitution, samt at de ikke havde medvirket til bordeldriften på anden måde, end at passe telefonen og nedskrive tidsaftaler. Hjælpefunktion som chauffører blev derimod anset som en overtrædelse af straffelovens § 229, stk. 1 i TfK2007.425, selvom den tiltalte i den sag ligeledes havde visse administrative opgaver, samt at han i forhold til telefondamerne ikke fik fast løn, men en andel af de prostitueredes indtjening, hvilket betød at han havde en interesse i antallet af kunder.

¹⁰⁹TfK2007.425

¹¹⁰TfK2007.425

Ledende prostituerede/rufferi

Som det fremgår af beskrevet retspraksis overfor, er der en del domspraksis ved bordelvirksomhed, hvor der derimod kan være et problem med hvornår en prostituerede får en ledende rolle i forhold til de andre prostituerede der arbejder på klinikken. I U.2014.1437-2H blev tiltalte bedømt som at have en ledende rolle, da hun modtog 700 kr. i betaling pr. vagt pr. kvinde, og udførte administrative opgaver som vagtplaner for telefonpigerne og de prostituerede, sørgede for indretning og vedligeholdelse af lokalerne, sørgede for vedligeholdelse af hjemmesiden, afholdt udgifter til blandt andet husleje, elektricitet, rengøring og annoncering i Ekstra Bladet samt i hvert fald i et vist omfang deltog i ansættelsen af telefonpigerne. I TfK2001.333/3 blev den tiltalte derimod frifundet for bordeldrift selvom det var en 3 mod 3 frifindelse, viser denne sag at der skal meget lidt til før det er bordeldrift og ikke prostitutionsvirksomhed drevet i fællesskab af prostituerede.

I TfK2001.333/3 betalte de prostituerede ligesom ved højesteretsdommen penge til tiltalte pr. vagt. Denne gang kun 250 kr. i forhold til 700 kr. Den tiltalte udførte ligeledes få administrative og forretningsmæssige opgaver. Retten anså i denne sag ikke at tiltalte administrerede driften og det at hun stod som ejer af ejerlejligheden i sig selv ikke var tilstrækkeligt til at lade forholdet være omfattet af straffelovens bordelbegreb. Derved er stridspunkterne at de 250 kr. dækkede de faktiske udgifter til driften, hvor højesteretsdommen ikke fandt dette var tilfældet for de 700 kr. og derved var der en økonomisk interesse for tiltalte i betalingen af de 700 kr.

Det andet stridspunkt er hvornår en prostitueret udfører for mange administrative opgaver til at hun ikke anses som en del af et ligeværdigt samarbejde mellem de prostituerede.

For at en prostitueret ikke får en ledende rolle, skal hun have en meget lille del i det administrative på bordellet, hun kan f.eks. ikke lave vagtplaner, indrette stedet osv. Hvilket kan være svært i realiteten, da udskiftning i denne branche er hyppig og derved er det svært at have et sådant fællesskab som lovgivningen og domspraksis kræver.

Bordeldrift/Kabine

Efter retspraksis i TfK2003.275 og TfK2010.956, kan folk dømmes efter § 229, stk. 2 (nu § 233, stk. 3) selvom det ikke er hotelværelser der udlejes til erhvervmæssig prostitution, dette er fordi disse kabiner fungerer som et alternativ i forhold til hotelværelser for gadeprostituerede, derfor er tiltalte skyldig i udlejning af

hotelværelser, hvis de er vidende om hvad den prostituerede bruger værelset/kabinen til. Hvis de tiltalte derimod havde medvirket til kontakten mellem kunden og den prostituerede, eller hvis den prostituerede havde stået til rådighed for de tiltalte ville dette være bordeldrift.

KAPITEL 4: ANALYSE AF PROBLEMERNE IMELLEM RUFFERIBESTEMMELSERNE, RETSPRAKSIS & PROSTITUTION

I dette kapitel vil projektet fremstille de problemer som de prostituerede kan møde i lovgivningen, når de udøver deres erhverv. Kapitlet vil bruge de interessepunkter som de forrige kapitler har fundet frem til, hvorefter disse vil blive diskuteret med input fra Straffelovrådet, Seksualpolitisk Forum, SIO(Sexarbejdernes Interesse Organisation) og andre relevante kilder, for at illustrere problemstillingerne imellem gældende lovgivning og prostitutionsområdet. Specialet har opdelt afsnittet i direkte og indirekte problemer der er forbundet med gældende lovgivning og Prostitution siden afkriminaliseringen i 1999.

De direkte problemer imellem lovgivningen og rufferibestemmelserne, er problemer der er forårsaget direkte af lovgivningen såsom fællesskab contra bordeldrift, udlejning af hotelværelser, kabineudlejning, telefondamer og andre støttepersoner.

Indirekte problemer er derimod problemer der er opstået imellem prostitution og lovgivningen, forårsaget af myndighedernes kamp mod udnyttelse af andres prostitution eller anden lovgivning. Her kan nævnes kontrolbesøg, telefonaflytninger og manglende rettigheder

4.1 De direkte problemer:

4.1.1 Prostitutionsvirksomhed i fællesskab eller bordeldrift

Et af de steder hvor prostitution og lovgivningen har problemer er ved bordeldrift i et fællesskab af prostituerede og ulovlig bordeldrift med en bagmand. Selvom lovgivningen er meget klar på området, med at prostituerede gerne må drive bordel/klinik i fællesskab, hvor ingen af dem må have en ledende rolle i prostitutionsvirksomheden, viser domspraksis at virkeligheden er mere nuanceret.

Problemet er, at lovgivningen på dette område ikke er tilpasset den virkelige verden. 75 pct. af prostituerede der arbejder på bordel/klinik betaler husleje til en udlejer, hvoraf det for 52 pct. drejer sig om et beløb mellem 600 og 1.800 kr. for en vagt, der

varer mellem 8-12 timer.¹¹¹ Dette må anses som overpris af hvad andre der ikke er prostituerede skulle betale for at leje dette sted. Hvilket er ulovligt da der ikke må lejes ud til markant højere pris end markedslejen.

Der er ligeledes problemer mellem lovgivningen og den praktiske virkelighed, hvor det efter domspraksis og SFI's rapport kan ses at bordeller undertiden får penge pr. kunde en prostituerede modtager. Det drejer sig for det meste om ca. 100 kr. pr. kunde. Bordelejer har postuleret i domspraksis, at denne afregningsmåde er bedre end en fast pris pr. vagt på ca. 700 kr., da den prostituerede derved ikke kan ende med underskud for en vagt, hvis der ikke kommer kunder den dag.¹¹² Denne påstand er underbygget af SFI's rapport, hvor klinik prostituerede fastslår at de fortrækker denne fleksible husleje, da de så ikke behøver at være nervøs for at gældsætte sig til udlejeren¹¹³. Dette er imidlertid ulovligt da en bordelejer ikke må få en andel af betalingen fra en kunde, men godt må leje lokaler ud til prostitutionsvirksomhed hvis lejen er fast pr. vagt og ikke markant overstiger markedslejen.

SIO henviser her til, at der er et problem med hvad 'den rigtige' leje i prostitutionsmiljøet er, da mange udlejere tager en højere pris end den reelle markedsleje, bl.a. pga. de mange anklager og retssager der har været mod udlejere til prostitutionsvirksomhed. Ligeledes kender SIO til flere tilfælde hvor Skat har vurderet, at en bordelejers lejeindtægt var ansat for lavt, hvilket har betydet at ingen præcist kan sige, hvad de forskellige myndigheder anser for den "rigtige" leje, for prostitutionsmiljøet¹¹⁴.

I Straffelovrådets bemærkninger til straffeloven fremføres det, at der kun kan være to måder prostitutionsvirksomhed kan drives. Enten at én prostitueret driver sin egen virksomhed, eller hvor flere prostituerede organiserer prostitutionsvirksomheden som et ligeværdigt fællesskab.¹¹⁵ Andre organiseringsformer er ulovlige, da der ifølge Straffelovrådet er for stor risiko for udnyttelse af de prostituerede. Derfor mener Straffelovrådet, at hensynet til at modvirke en sådan udnyttelse vejer tungere end hensynet til at give prostituerede frihed til at organisere sig, som de selv ønsker.¹¹⁶

¹¹¹SFI - rapport s. 295

¹¹²TfK2015.681

¹¹³SFI - rapport s. 152

¹¹⁴Ordrede forhold for sexarbejdere: SIO's forslag til ændringer i lovgivningen - 26.04.2013

¹¹⁵Straffelovrådets Betænkning nr. 1534 - s. 539

¹¹⁶Straffelovrådets Betænkning nr. 1534 - s. 539

Der kan imidlertid ligeledes være problemer med virkeligheden og straffelovens undtagelse om prostitutionsvirksomhed organiseret som et ligeværdigt fællesskab, da det er svært at opretholde et fællesskab i en så udskiftningspræget branche, når der tænkes på praktiske opgaver. Dette ses også i retspraksis med dommen TfK2001.333/3, hvor en prostituerede blev anklaget for bordeldrift efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3 da hun udover at være udlejer også ordnede nogle få administrative opgaver i driften.¹¹⁷

I en blog skrevet af en sexarbejder, er der efter hende i den virkelige verden, kun fire måder at drive rufferi-fri prostitutionsvirksomhed på: *Den første* er at arbejde i sit hjem, hvilket vil fjerne grænsen mellem arbejde og privatliv, hvorved der både vil kunne medfølge problemer med naboer, udlejere (50 % bor i lejebolig) og familien, da halvdelen af de prostituerede har børn og ca. en fjerdedel bor sammen med en kæreste, ægtefælle eller samlever.¹¹⁸

Den anden måde er en selvlejet lejlighed til prostitutionsvirksomhed, hvilket medfører behov for likviditet eller en meget frisindet bank til køb af lejligheden, samt at den prostituerede skal passe på med ikke at få problemer med udlejeren pga. L 33. *Den tredje* er at låne en lejlighed eller lokaler gratis. Og *den fjerde* er gadeprostitution, uden aflønnet beskyttelse, hvor prostitutionsvirksomheden må gennemføres i kundens bil eller andet sted, da der er lovmæssige problemer med leje af kabiner eller lokaler, efter domspraksis. Ifølge bloggen er de tre første muligheder ret usædvanlige, og derfor er gadeprostitution den eneste reelle måde at undgå rufferi på i praksis, hvilket også er den mest risikable.¹¹⁹

Seksualpolitisk Forum der lige som SIO er tilhænger af afskaffelsen af rufferibestemmelserne i sin nuværende form, mener at situationen med disse halvt ulovlige bordeller ikke er holdbar, da bordellerne derved befinder sig i en gråzone, og individuelt fungerer med vidt forskellige standarder, hvilket ikke er til de prostitueredes fordel. Seksualpolitisk Forum foreslår derfor en omskrivning og konsekvensrettelse af rufferibestemmelserne, så bordeller skal godkendes af staten og

¹¹⁷TfK2001.333/3

¹¹⁸SFI – rapport - s. 11

¹¹⁹Blog Fredløs – et regnestykke om rufferi af Sædelighedspolitiet.dk - 11.04.2013

modtage kontrolbesøg.¹²⁰ Ligeledes skal der i lovgivningen indskrives beskyttelse mod "bolighajer" for sexarbejdere, med henvisning til belgisk lovgivning hvor det er ulovligt, at udnytte en persons sårbare position til at kræve ågerpriser for udlejning eller ved salg af bolig.¹²¹ Dette vil samtidig skabe en motivation hos de nu lovlige bordeller til at hjælpe med at bekæmpe bordel-baseret trafficking.¹²²

Det med, at bordellerne individuelt fungerer med vidt forskellige standarder, har også noget at gøre med, at desto mere en udlejer gør ved bordellet og for de prostituerede, desto tættere er han på at overtræde rufferibestemmelserne. Her indgår stedets indretning, om der er opsat til modtagelse af dankortbetaling, om udlejeren laver vagtplaner og om telefondamerne er afregnet af ejeren eller de prostituerede, da betaling af ejeren er ulovligt.

SIO der er imod rufferibestemmelserne, udtrykker deres holdning således: *"Vi vil have samme beskyttelse, som alle andre erhvervsdrivende har, for eksempel gennem lejeloven og gennem aftaleloven. Men det har vi ikke. Vi har kun rufferiparagrafferne, som netop ikke beskytter os, men som blot over en bred kam gør vores samarbejdspartnere til forbrydere. Det er helt absurd, og det viser det politiske hykleri, når man straffer vores samarbejdspartnere, selv når de netop har gjort sig umage for at give os gode forhold at arbejde under."*¹²³

I Betænkning nr. 1534 fra Straffelovrådet, henviser de til at *"jo mere vidtgående en eventuel kriminalisering af medvirken til andres frivillige prostitution bliver, jo vanskeligere bliver det at arbejde som prostitueret. Der må i sidste ende ske en afvejning af hensynet til, at frivillig prostitution er straffri og bør kunne udøves under rimelige forhold, og hensynet til, at udnyttelse af andres prostitution bør bekæmpes."*¹²⁴

¹²⁰Seksualpolitisk Forum - Forslag til lovgivning og sociale tiltag vedr. prostitution

¹²¹Seksualpolitisk Forum - Forslag til lovgivning og sociale tiltag vedr. prostitution

¹²²Seksualpolitisk Forum - Forslag til lovgivning og sociale tiltag vedr. prostitution

¹²³Citat fra SIO talskvinde Susanne Møller i Artikelserien "Når politiet lytter til sexarbejdere" - af Sten Thorup Kristensen, journalist - Damefrokosten.com d. 14-20.10.2012

¹²⁴Citat fra Straffelovrådets Betænkning nr. 1534 - s. 538

4.1.2 Udlejning af hotelværelser

Der kan ligeledes være problemer imellem prostitutionsvirksomhed og udlejning af værelser eller lokaler. Hvor § 233, stk. 2, 1. pkt. straffer dem der i øvrigt udnytter prostitutionsvirksomhed (hvilket her vil sige dem der udlejere lokaler til priser væsentligt over markedslejen, hvilket blev behandlet i overstående afsnit om Bordeldrift, vil dette afsnit her fokusere på straffelovens § 233, stk. 3 hvor al udlejning af hotelværelser til erhvervsmæssig prostitution, er strafbart. Dette gælder også selvom det er til samme pris som til andre.

Straffeloven kriminaliserer med § 233, stk. 3 udlejning af et værelse på et hotel til erhvervsmæssig prostitution. Selvom Straffelovrådet ikke mener der er stort behov for § 233, stk. 3 i praksis, er den alligevel relevant ved frivillig prostitution fordi en afkriminalisering af § 233, stk. 3, vil åbne mulighed for, at hotelvirksomhed særligt kan indrettes med henblik på systematisk udlejning af værelser til prostitutionsvirksomhed. Selvom dette vil ske til sædvanlig pris i forhold til hvad andre skal betale for værelset, anses dette af Straffelovrådet som en dårlig ide.¹²⁵ Bestemmelsen har imidlertid en meget lille domspraksis ved kun at være blevet brugt få gange såsom i Tfk2010.956 Ø, der handlede om udlejning af kabiner til prostitutionsvirksomhed i en pornobiograf.

SIO er tilhænger af at § 233, stk. 3 ophæves, da de var meget imod kabinedommen, selvom SIO ikke mener at kabiner i pornobiografer er ideelle til prostitutionsvirksomhed, er dette bedre end alternativet med at gadeprostituerede tager med kunderne. SIO vil gerne have at § 233, stk. 3 bliver ophævet så deres medlemmer kan leje ordenlige steder, såsom hotelværelser o.l. SIO henviser til, at det handler om sikkerhed for sexarbejdere.¹²⁶

4.1.3 Bordelvirksomhed / Kabineudlejning

Et problem ved udlejning og bordeldrift er retspraksis vedr. kabineudlejning til prostitutionsvirksomhed for gadeprostituerede. Kabineudlejningen er et udfald af at der ikke må udlejes hotelværelser til prostituerede, hvilket især rammer gadeprostituerede, da de så mangler et sikkert sted at gå hen med kunderne. En kabine i en pornobiograf, med andre kunder og personale er langt mere sikkert end en tilfældig

¹²⁵Straffelovrådets forslag til L 141

¹²⁶Brev fra SIO vedr. lokaler til sexarbejdere på gaden til Folketingets retsudvalg d. 29.03.2010

kundes bil. SIO mener, at dette betyder, at gade prostituerede mister deres "hjemmebane" og enten må tage med kunderne eller finde nye steder. For eksempel offentlige toiletter og solarier, hvilket vil forringe deres sikkerhed betydeligt. SIO henviser til, at gade prostituerede for det meste er udenlandske sexarbejdere, der allerede er meget udsat, og at dette ikke kan være forenelig med lovgivningens formål i at beskytte prostituerede.¹²⁷

SIO tilkendegiver, at kabiner i pornobiograffer ikke er ideelle til formålet som de gade prostituerede bruger det til, men siden prostituerede har problemer med at leje ordenlige steder pga. med rufferi-paragrafferne og L 33, er dette et alternativ der giver sexarbejderne en vis tryghed. SIO mener at en ændring i rufferibestemmelserne, der entydigt fastslår at det er lovligt for sexarbejdere at leje lokaler, vil føre til nye udbydere med bedre og billigere faciliteter.¹²⁸

4.1.4 Telefondamer og andre ansatte

Der har de seneste år været problemer med at de såkaldte telefondamer er blevet anklaget for rufferi, hvilket domspraksis(U.2014.1437-2H) har frifundet dem for. Det er imidlertid ikke ulovligt at blive ansat som telefondame af prostituerede der arbejder i et fællesskab, men som nævnt i afsnittet om bordeldrift, er fællesskaber ikke den mest udbredte form. Telefondamer vil ligeledes være lovlig hvis det er den prostituerede der ansætter og betaler hende, og ikke en udlejer på en klinik, men dette har ikke stoppet telefondamer fra at blive anklaget, kun fra at blive dømt. Efter Straffelovrådet kan det blive anset som medvirken til bordeldrift, hvis det er bordelejereren der betaler og ansætter telefondamen. Dette gælder ligeledes også ved alle andre støttepersoner som der kan være ansat ved prostitutionsvirksomhed, såsom vagt, chauffører, revisor o.l.¹²⁹ SIO talskvinde Susanne Møller forklarer at telefondamer, ikke kun tager telefonen, laver kaffe og lukker kunder ind, de fungerer også som en slags beskytter for den prostituerede.¹³⁰ SIO opfordrer derfor til at straffeloven skal ændres på dette punkt, så ansættelse af støttepersoner kan ske både af den prostituerede selv eller hendes samarbejdspartnere(bordelejere) hvilket ikke er lovligt under den nuværende straffelov. SIO mener at dette ikke er et problem så længe den prostituerede og

¹²⁷Brev fra SIO vedr. lokaler til sexarbejdere på gaden til Folketingets retsudvalg d. 29.03.2010

¹²⁸Brev fra SIO vedr. lokaler til sexarbejdere på gaden til Folketingets retsudvalg d. 29.03.2010

¹²⁹Straffelovrådets forslag til L 141

¹³⁰BT artiklen Politiet jagter bagmænd - fanger telefondamer af Uffe Jørgensen Odde - d. 28.10.2012

samarbejdspartnerne indgår i et ligeværdigt fællesskab, da man så vil undgå disse retssager om støttepersoner.¹³¹ SIO mener, at de nuværende rufferibestemmelser skal erstattes med en paragraf der kun bestemmer at man ikke kan foretage ansættelse af en person med henblik på, at denne skal udføre seksuelle tjenester over for tredjepart. Dette vil have den praktiske konsekvens at sexarbejdere frit vil kunne indgå aftaler med samarbejdspartnere, såsom bordelejere, telefondamer, vagter, chauffører o.l. Samarbejdspartnere kan derved ansættes, men en sexarbejder kan ikke, hvilket udover at have konsekvenser for støttepersoner, ligeledes vil have indvirkning på bordeldrift og prostitution.¹³²

Straffelovrådet foreslog i betænkning nr. 1534 til forarbejderne for den nye straffelov at bestemmelserne om erhvervsmæssig mellemmandsvirksomhed eller medvirken til strafbar prostitutionsvirksomhed ikke skulle indeholde en særskilt kriminalisering af ikke-erhvervsmæssig mellemmandsvirksomhed, såsom telefondamer og støttepersoner, da de førhen ikke blev retsforfulgt.¹³³ Dette har sidenhen ændret sig med højesteretsdommen U.2014.1437-2H, hvilket måske vil ændre Straffelovrådets forslag. Straffelovrådet henviste til, at bestemmelserne kun skal ramme dem der driver prostitutionsvirksomhed som bagmand eller som modtager en uforholdsmæssig høj betaling for deres ydelser, og ikke dem der fungerer som reelle støttepersoner der kun gør det nemmere og sikrere for frivillige prostituerede at udføre deres prostitutionsvirksomhed.¹³⁴

Under behandlingen af L 141, blev daværende justitsminister Morten Bødskov i folketingets retsudvalg spurgt til hvordan prostituerede kan ansætte sikkerheds- og hjælpepersonale, uden at disse bliver kriminaliseret. Derunder nævnte han, at når det ikke handlede om mellemmandsvirksomhed dvs. formidling af kontakt mellem en prostitueret og en kunde, vil andre hjælpefunktioner i forhold til prostitution derimod ikke være ulovlige (når der ikke er tale om menneskehandel, rufferi eller anden udnyttelse).¹³⁵

¹³¹Sexarbejdernes interesseorganisation (SIO) - høringsvar til betænkning 1534 om seksualforbrydelser – d. 19.12.2012

¹³²Ordrede forhold for sexarbejdere: SIO's forslag til ændringer i lovgivningen - 26.04.2013

¹³³Straffelovrådets Betænkning nr. 1534 - s. 546

¹³⁴Straffelovrådets Betænkning nr. 1534 - s. 546

¹³⁵Spørgsmål nr. 13 (L 141) fra Folketingets Retsudvalg til Justitsministeren d. 23.05.2013

Seksualpolitisk Forum mener, at tiltalepraksis har vist noget andet og forslår at rufferibestemmelserne, skal ændres så de ikke indbefatter ikke-erhvervsmæssig mellemmandsvirksomhed. Derved vil de prostituerede meget klart få ret til at ansætte støttepersoner, uden at disse skal frygte en rufferi-anklage.¹³⁶ Seksualpolitisk Forum udtrykker, at de mange anholdelser af telefondamer kun har skabt mistillid, vrede og virket kontraproduktivt i forhold til samarbejdet mellem politi og sexarbejdere.¹³⁷ Seksualpolitisk Forum mener, at hvis politiet og anklagemyndigheden bliver ved med at anholde støttepersoner til prostituerede, vil de respektable personer der fungerer som støttepersoner stoppe af frygt for retsforfølgelse og straf, hvilket vil betyde at de personer der bliver ikke er bange for fængsel o.l. hvilket vil gøre branchen mere hårdkogt.

4.2 Indirekte problemer:

4.2.1 Telefonaflytning

Endnu et problem der er mellem lovgivningen og prostitution er den massive telefonaflytning af bordeller og escortpiger, der foregår efter at lovforslaget L 218 blev vedtaget og senere udvidet med L 141. Efter L 218 var telefonaflytningerne nødvendige for at kunne efterforske rufferisager, hvor rockerbander og anden organiserede kriminelle grupper var bagmændene. Politiet har imidlertid aldrig fundet eller retsforfulgt sådanne organiserede kriminelle i rufferi-sager.

Rigspolitiet redegjorde for telefonaflytningerne for Justitsministeriet i 2010 ved at: *”Ingen efterforskninger har endnu kunnet påvise tilstedeværelsen af større sammenhængende netværk af kriminelle bagmænd, som i fællesskab kontrollerer et større antal prostituerede kvinder. Politiet arbejder i stedet med en formodning om, at der er tale om enkeltstående bagmænd, der hver kontrollerer op til 10-15 kvinder fordelt på flere bordeller.”*¹³⁸ hvilket er i stærk kontrast til den grund politiet og anklagemyndigheden gav for telefonaflytningerne under L 218, da de dengang mente at prostitutionsmiljøet

¹³⁶Seksualpolitisk Forums høringsvar vedr. Straffelovrådets betænkning om seksualforbrydelser – d. 18.12.2012

¹³⁷Seksualpolitisk Forums høringsvar vedr. Straffelovrådets betænkning om seksualforbrydelser – d. 18.12.2012

¹³⁸Artiklerien ”Når politiet lytter til sexarbejdere” - af Sten Thorup Kristensen, journalist - Damefrokosten.com d. 14-20.10.2012

i Danmark i stigende omfang var styret af kriminelle netværk, herunder af personer med tilknytning til rockergrupper. *”Prostitutionsmiljøet består i dag kun i mindre omfang af kvinder, der på egen hånd driver prostitutionsvirksomhed.”*¹³⁹

Ifølge SIO har politiet misforstået forholdet mellem prostitution og rocker- og bandemiljøet, da det drejer sig om afpresning(”beskyttelsespenge”), og ikke bagmandsvirksomhed. Efter SFI-rapporten beskriver en prostitueret situationen sådan, at hun normalt betaler 100 kroner pr. vagt som ”beskyttelsespenge”, og at hun derefter kan ringe til de pågældende personer, hvis hun føler sig utryg. Hun foretrækker dette af flere grunde frem for at ringe til politiet, og hun pointerer over for rapportens forfattere, at der ikke er tale om tvang.¹⁴⁰ Det fremgik ikke direkte fra rapporten, at det handlede om rockere, og rapporten behandler udtalelsen, om at der ikke er tvang involveret, med en bemærkning om at der er meget få bordeller der ikke betaler disse ”beskyttelsespenge”.¹⁴¹ Som journalist Sten Thorup Kristensen udtrykte det i hans artikelserie: *”Bordellernes relation til den organiserede kriminalitet er altså ikke at tage del i den – men at være ofre for den. Alligevel bliver de kontrolleret, aflyttet og forfulgt med det udgangspunkt, at de selv er de kriminelle.”*¹⁴² Når situationen som SIO og Sten Thorup Kristensen påstår ikke handler om rufferi, men om afpresning, må belægget for telefonaflytningerne efter deres opfattelse hvile på et forkert grundlag.

Selve antallet af aflytninger af prostituerede kendes ikke, men Kim Kliver, daværende chef for det nationale efterforskningscenter under Rigspolitiet, oplyste i 2006, at politiet i et enkelt sagskompleks havde været oppe på at aflytte over 20.000 samtaler. Langt størstedelen af rufferi-sagerne med telefonaflytning er endt med enten frifindelse eller milde betingede straffe, hvor hverken rockere eller andre organiserede kriminelle er blevet dømt for rufferi.¹⁴³

SIO udtalte sig om telefonaflytningerne ved L 141 behandlingen at *”Aflytninger er meget ubehagelige, og de foregår allerede i stor skala mod os, selv om der ikke er*

¹³⁹Artikelserien ”Når politiet lytter til sexarbejdere” - af Sten Thorup Kristensen, journalist - Damefrokosten.com d. 14-20.10.2012

¹⁴⁰SFI – rapport - s. 156

¹⁴¹SFI – rapport - s. 156

¹⁴²Artikelserien ”Når politiet lytter til sexarbejdere” - af Sten Thorup Kristensen, journalist - Damefrokosten.com d. 14-20.10.2012

¹⁴³Artikelserien ”Når politiet lytter til sexarbejdere” - af Sten Thorup Kristensen, journalist - Damefrokosten.com d. 14-20.10.2012

sagligt grund til det efter reglerne om aflytninger. Vi ønsker, at såvel ministeren som de folketingsmedlemmer, der stemmer for lovændringen, skal forstå, at det er dem selv, der har ansvaret for de største og de groveste overgreb mod sexarbejdere”¹⁴⁴

SIO er gået så langt som til at de nu advarer deres medlemmer imod at tale om forretningens drift i telefonen, så de prostituerede eller deres samarbejdspartnere undgår anklager om rufferi. SIO mener ligeledes at SIO's telefon bliver aflyttet, siden de arbejder for prostitueres rettigheder og dermed er i telefonisk kontakt med en del prostituerede.¹⁴⁵

4.2.2 Bortvisning/forbud af prostituerede fra restauration og bar

Bortvisning og forbud af prostituerede på restaurationer og barer, var et problem førhen for de prostituerede da restaurations- og barejere kunne få påbud fra politiet mod at have disse som gæster. Men denne bestemmelse i Restaurationsloven blev efter Straffelovrådets henstilling i Betænkning nr. 1534 og med vedtagelsen af L 141, ophævet så prostituerede ikke kan forbydes fra restaurationer og barer pga. deres erhverv, men kun hvis de har begået en strafbar handling såsom overtrædelse af politiets ordensbekendtgørelse o.l. kan de blive pålagt påbud om at holde sig fra stedet. Dette passer meget godt for de prostituerede, da allerede før lovændringen med L 141, skabte henholdsvis 26 pct. af de kvindelige escortprostituerede, 21 pct. af de mandlige escortprostituerede og 29 pct. af de gadeprostituerede kontakt til deres kunder på barer.¹⁴⁶

4.2.3 Kontrolbesøg fra Politiet & Skat

Et problem som de prostituerede også støder på er kontrolbesøgene fra det offentlige. Disse kontrolbesøg fortages ofte som et kordineret kontrolbesøg af skat, kommunen og politiet. Kontrollanten fra kommunens opgave er at kontrollere om den prostituerede modtager sociale ydelser, og hvis så, om der er tale om socialt bedrageri. Kontrollanten fra Skat tjekker om den prostituerede er skat- og moms-registeret. Og

¹⁴⁴Sexarbejderenes Interesseorganisation (SIO) Udtalelse om ændring af rufferiparagraffer på Facebook.com d. 06.02.2013

¹⁴⁵Artikelserien ”Når politiet lytter til sexarbejdere” - af Sten Thorup Kristensen, journalist - Damefrokosten.com d. 14-20.10.2012

¹⁴⁶SFI – rapport - s. 117

Politiet er der for at bistå og beskytte skat og kommunens kontrollanter, så disse ikke nægtes adgang til virksomheden. Politiet har i den situation ret til at stille de tilstedeværende prostituerede spørgsmål som led i en efterforskning, men de prostituerede har ikke pligt til at besvare disse. SIO beskylder derimod politiet for at bruge kontrolbesøgene til at undersøge inventar og dokumenter, hvilket ikke er deres opgave og hjemmel ved et kontrolbesøg.¹⁴⁷

Selvom oplysninger der indsamles af kontrollanterne fra Skat og kommunen under kontrolbesøget ikke må videregives, påstår SIO at oplysningerne bliver indberettet til Rigspolitiet.¹⁴⁸

Der er imidlertid en afgørelse fra Indenrigsministeriet, der erklærede et af disse kontrolbesøg for ulovlig. I den konkrete sag havde to prostituerede klaget over et kontrolbesøg fra kommunen, Skat og politiet. Der havde ifølge Indenrigsministeriet været fejl ved kontrolbesøget. En af fejlene var, at kontrollanten fra kommunen hurtigt konstaterede at den prostituerede ikke modtog sociale ydelser, og derved ville hendes arbejde have været overstået, men kontrollanten havde forsat med at notere en række oplysninger om den prostitueredes personlige forhold og relationer, samt om lejlighedens indretning. Derudfra konkluderede Indenrigsministeriet at kontrolbesøget havde haft et andet formål end det der er lovhjemmel til.¹⁴⁹ En anden markant fejl var at disse oplysninger som kontrolløren havde taget blev gemt, hvilket oplysninger kun må hvis de er relevante for behandlingen af en sag, hvilket disse ikke var, da der ikke var nogen sag om social bedrageri.¹⁵⁰

Disse ulovlige ransagninger og afhøringer foregår ifølge SIO ofte på en så ubehagelig måde, at SIO nu anbefaler sine medlemmer, andre sexarbejdere og tilknyttede til branchen at undlade ethvert samarbejde med politiet i sager, der vedrører indsatsen mod prostitution og menneskehandel, da disse kontrolbesøg er så ubehagelige for personerne, og at klager over kontrolbesøgene fra prostituerede har ført til grov personlig chikane mod klageren.¹⁵¹ SIO opfordrer til at politiets indsats sker med

¹⁴⁷SIO Henvendelse til Folketingets retsudvalg vedr. kritisable forhold i politiets indsats - d. 01.03.2009

¹⁴⁸SIO Henvendelse til Folketingets retsudvalg vedr. kritisable forhold i politiets indsats - d. 01.03.2009

¹⁴⁹Økonomi- og Indenrigsministeriets afgørelse ved Sagsnr. 2014-5752

¹⁵⁰Social- og Indenrigsministeriet Resumédatabasen - Økonomi- og Indenrigsministeriets afgørelse ved Sagsnr. 2014-5752

¹⁵¹SIO Henvendelse til Folketingets retsudvalg vedr. kritisable forhold i politiets indsats - d. 01.03.2009

respekt for sexarbejdernes borgerrettigheder, således at et ordentligt samarbejde mellem sexarbejderne og politiet kan komme i stand.

4.2.4 A-kasse andre rettigheder

Projektet vil ligeledes behandle prostitution i relation til rettigheder, da der de sidste år har været en del debat og beslutningsforslag såsom B 71 – ”*Forslag til folketingsbeslutning om at sikre ordenlige forhold til prostituerede*”(Bilag 4.), der ville have givet flere rettigheder til prostituerede. Dette passer ligeledes med at en del prostituerede, samt organisationer såsom SIO og Seksualpolitisk Forum, gentagne gange har kommenteret på at prostitution er lovligt i Danmark, men ikke er et lovligt erhverv med de tilhørende rettigheder.

Ved afkriminaliseringen af prostitution i 1999 med L 43 blev det vedtaget at prostitution ikke længere ansås som en kriminel aktivitet. Men prostitution er ikke et lovligt erhverv, da afkriminaliseringen ikke ændrede ved de prostitueredes stilling i henhold til anden lovgivning, fordi det anses som et socialt problem. SIO anser dette som et problem, da prostitution ikke er et ulovligt erhverv, men samtidig har prostituerede imidlertid ikke de samme rettigheder, som erhvervslove og sociale love giver andre faggrupper. Prostituerede skal på den anden side betale skat og afregne moms, hvilket jf. momsloven § 1, kun vedrører dem, der tilbyder ”erhvervsmæssig levering af varer og ydelser”.¹⁵²

Susanne Møller, der er prostitueret og talskvinde for SIO udtrykker det således ”*Vi skal betale moms og skat ligesom alle andre, men har ingen faglige rettigheder det er dobbeltmoralsk.*”¹⁵³

Seksualpolitisk Forum mener ligeledes at en anerkendelse af prostitution som erhverv, er den eneste måde hvorpå sexarbejderne kan styrkes og få ordentlige arbejdsvilkår. De mener at den nuværende gråzone, hvor sexarbejderne betaler skat og moms, men ingen faglige rettigheder har, er både diskriminerende og skadelig for sexarbejderne.¹⁵⁴

¹⁵²Ordrede forhold for sexarbejdere: SIO's forslag til ændringer i lovgivningen - 26.04.2013

¹⁵³Prostituerede bliver diskrimineret på arbejdsmarkedet af Linda Henriksen, Information – d. 12.07.2010

¹⁵⁴Seksualpolitisk Forum - Forslag til lovgivning og sociale tiltag vedr. prostitution

Mogens Andersen, der er kommunikationskonsulent i Ase, der er Danmarks største a-kasse for selvstændige, mener at det kun er pga. lovgivningen at prostituerede ikke er medlemmer af A-kasser, og at situationen vil ændre sig ved en lovændring.¹⁵⁵

Hos fagforeninger er meningene delte omkring at have prostituerede som medlemmer. Formanden for Kristelig Fagbevægelse Søren Fibiger Olesen har henvist til at prostituerede er velkomne i Krifa og deres a-kasse, *"Så længe, det er et lovligt erhverv, skal vi ikke gøre os til dommere og sortere mellem folk. Det er en statslig ordning, vi administrerer."*¹⁵⁶

Derimod henviser Fagforbundet 3F til, at en fagforening ikke har noget at tilbyde en prostitueret, fordi den prostituerede ikke må have nogen arbejdsgiver.¹⁵⁷ Hvilket passer overens med SIO's anbefaling med, at prostituerede skal anses som selvstændige, hvilket må betyde at en a-kasse for selvstændige kunne blive den eneste tilladte mulighed for sexarbejdere ved en lovændring.

Med SIO's forslag om at prostituerede skal have samme rettigheder som andre selvstændige erhverv, vil betyde at sexarbejdere vil kunne blive eller opretholde medlemskab af en a-kasse, og derigennem få hjælp til efteruddannelse eller andre tiltag, der sigter mod at skifte erhverv, på lige fod med alle andre medlemmer.

SIO mener dog at a-kasse og efteruddannelse, ikke er de vigtigste grunde for at prostituerede skal kunne organisere sig. Vigtigst er det at sexarbejdere organiserer sig, så der kan blive stillet krav til deres arbejdsvilkår og arbejdsmarked generelt, såsom oprettelse af fuldt lovlige bordeller, med gode vilkår.¹⁵⁸

¹⁵⁵Prostituerede bliver diskrimineret på arbejdsmarkedet af Linda Henriksen, Information – d. 12.07.2010

¹⁵⁶Prostituerede er velkomne i Krifa af Esben Agerlin Olsen, Nordjyske Stiftstidende – d. 06.02.2013

¹⁵⁷Prostituerede er velkomne i Krifa af Esben Agerlin Olsen, Nordjyske Stiftstidende – d. 06.02.2013

¹⁵⁸Ordrede forhold for sexarbejdere: SIO's forslag til ændringer i lovgivningen - 26.04.2013

KAPITEL 5: KONKLUSION

Formålet med dette speciale har været at undersøge hvilke juridiske problemer der er ved frivillig prostituerede og rufferibestemmelserne. Projektet har gjort dette ved først at redegøre for gældende lov og retspraksis, dernæst har projektet med input fra videns- og interessegrupper undersøgt på hvilke områder der er direkte og indirekte problemer ved prostitution, i forhold til rufferibestemmelserne i lovgivningen. Projektet er derved kommet frem til understående juridiske problemer på området.

Et af de steder projektet påviser direkte problemer mellem lovgivning og domspraksis på den ene side og prostitutionserhvervet på den anden, er grænsen mellem prostitutionsvirksomhed i fællesskab og ulovlig bordeldrift. Problemerne vedrører både realiteten at 75 pct. af sexarbejderne der arbejder på klinik betaler husleje til udlejer, enten som fast leje pr. vagt eller som et fast beløb pr. kunde de modtager. Mange sexarbejdere fortrækker at betale den variable leje i stedet for en fast leje pr. vagt, imidlertid er det under den nuværende lovgivning kun lovligt at kræve fast leje. Ligeledes er der med retspraksis blevet påvist problemer imellem hvad der kategoriseres som et ligeværdigt fællesskab og hvad der er bordeldrift, da folk der selv arbejder som prostituerede på stedet, imens de var udlejer, har været tiltalt og i mange tilfælde dømt, fordi disse har haft en ledende rolle, ved f.eks. at sørge for det praktiske, som ved U2014.1437-2H og TfK2015.681 der blev dømt for at have ledende roller, med vagtplaner, indretning m.v. imens TfK2001.333/3 blev frifundet, skønt hun også sørgede for indretning og vagtplaner m.v.

Dette skal ses ud fra at det er svært at opretholde et fællesskab i en så udskiftningspræget branche, når der tænkes på praktiske opgaver. Det skal ligeledes anses som problemfyldt da de fleste prostituerede arbejder på klinik, hvor udlejer kommer tættere på at overtræde rufferibestemmelserne, hvis han/hun er mere involveret end at modtage husleje, hvilket placerer de flest bordeller i en gråzone, hvor de er ulovlige men næsten det eneste alternativ til gade eller escortprostitution.

Et andet direkte problem er § 233, stk. 3, der forbyder udlejning af hotelværelser til prostitutionsvirksomhed. Selvom bestemmelsen skal afholde hoteller fra at blive tilholdssteder for prostituerede, er bestemmelsen ligeledes blevet brugt til at stoppe udlejning af kabiner i pornobiograffer til prostitutionsvirksomhed. Selvom steder som

kabiner i en pornobiograf ikke er ideelle, er det bedre end alternativet. Problemet med bestemmelsen er ikke så meget forbuddet mod udlejning af hotelværelser, men mere et tegn på at området er så restriktivt i forhold til udlejning til prostitutionsvirksomhed at dette er et problem i sig selv, dette kan f.eks. skyldes L 33.

Et andet direkte problem som specialet har påpeget er problemerne med at ansætte støttepersoner, uden at disse bliver anklaget for rufferi. Selvom seneste retspraksis har vist at støttepersoner som telefondamer ikke bliver dømt for at fremme eller optræde som mellemmand (§ 233, stk. 2, 2 pkt.), er der stadig en hårfin grænse imellem hvornår ansættelse af en støtteperson er lovligt og hvornår ikke. Støttepersonen skal enten være ansat af et ligeværdigt fællesskab, hvilket der ikke er mange af, eller af en bestemt sexarbejder. Personen må ikke være ansat af udlejeren ellers er det medvirken til bordeldrift.

Af indirekte problemer er der telefonaflytningerne, af bordeller og sexarbejdere, der er indført for at bekæmpe rufferi i prostitutionsmiljøet, men som ikke har ført til en rufferisag mod hverken rocker- eller bandegrupperinger. Problemet kan ligge i at prostitutionsmiljøet ikke er engageret i et rufferi-forhold med sådan kriminelle grupperinger, men er *ofre* for afpresning ("beskyttelsespenge") af disse. Hvilket vil betyde at sexarbejdere bliver straffet to gang, først ved at skulle betale beskyttelsespenge til de kriminelle og dernæst ved at de og deres kunder bliver aflyttet af myndighederne. Hvis udnyttelsen af de prostituerede drejer sig om afpresning og ikke rufferi må grundlaget for telefonaflytningerne anses som værende ukorrekt.

Et andet indirekte problem på området er myndighedernes kontrolbesøg, der både er blevet beskyldt for at have andet formål end det der er givet lovhjemmel til, og beskyldt for at indsamle og gemme oplysninger på de tilstedeværende på klinikken ved kontrolbesøget, selvom det ikke er relevant for behandling af en bestemt sag.

Manglende rettigheder kan ligeledes anses som et indirekte problem, da prostitution siden afkriminaliseringen ikke er ulovligt, men imidlertid heller ikke et lovligt erhverv. Prostituerede betaler derfor skat og moms, uden at have samme rettigheder som andre faggrupper har. Prostitution kan imidlertid *kun* kategoriseres som et selvstændigt erhverv, da de ikke må have nogen arbejdsgiver. Alligevel vil en organisering af prostituerede og anerkendelse af deres erhverv kunne føre til bedre arbejdsvilkår og

beskyttelse af prostituerede på området, hvilket er det indirekte problem på området, siden lovgivningen der skal beskytte de prostituerede, paradoksalt nok forhindrer de prostituerede i netop at opnå selvsamme bedre beskyttelse.

Med L 141, blev det imidlertid bestemt at en person ikke kan forbydes ophold på en bestemt restauration eller bar, med begrundelsen at, personen var prostitueret. Personen skal nu som alle andre, først gøre noget ulovligt, før denne kan få et sådant forbud udstedt af myndighederne. Dette løste et problem som sexarbejder førhen så som diskriminerende.

Den eneste måde at undgå de fremførte problemer er imidlertid at tage en beslutning om at tage prostitution ud af denne gråzone som den befinder sig i, i forhold til rufferibestemmelserne. Sexarbejdere har på nuværende tidspunkt meget mere begrænsede muligheder, end de ellers kunne have. Disse begrænsningers hensigt er ironisk nok at beskytte de prostituerede imod udnyttelse, hvilket de i nogle tilfælde modarbejder, som med udlejningsforbuddet af kabiner eller hotelværelser, samt ved at bordeller befinder sig i en gråzone mellem lovligt og ulovligt.

Det må ved lovgivning på dette område altid skulle indregnes at desto mere vidtgående en kriminalisering af medvirken til andres frivillige prostitution der vedtages, desto mere begrænsende og vanskeligere bliver det at arbejde som prostituerede i Danmark. Derfor skal der på et eller andet tidspunkt tages en beslutning om hvor hårdt medvirken eller udnyttelse af andres prostitution skal bekæmpes, og derved hvor meget frivillig og lovlig prostitution i Danmark skal begrænses.

KAPITEL 6: PERSPEKTIVERING

Ifølge forskellige interesseorganisationer er en fuld legalisering af prostitution vejen frem. New Zealand bruges tit som eksempel på fuld legalisering, hvor det i Europæisk perspektiv er lande som Tyskland og Holland der har indført en fuld legalisering af prostitution.

Det kan derfor være en god ide at se på hvilke problemområder der kan opstå, ved en diskussionen om fuld legalisering af prostitution i Danmark. Ved en fuld legalisering vil prostitutionsvirksomhed blive sidestillet med al anden erhverv i Danmark.

Derfor kan punkter der skal behandles, før en legalisering kan ske, f.eks. være hvordan prostitutionsvirksomhed skal være organiseret. Skal prostituerede kunne ansættes eller skal det være lovmæssigt fastsat at sexarbejdere kun kan være selvstændige. Skal det efter en legalisering være tilladt at et bordel eller escortvirksomhed drives af en der ikke arbejder som prostituerede, en såkaldt administrator der har en ledelsesmæssig funktion overfor de prostituerede, ved at lave vagtplaner, stå for indretning, støttepersoner, husleje o.l. efter New Zealandsk model. Under nuværende lovgivning vil en sådan person blive kaldt en bagmand i dansk sammenhæng, i stedet for administrator. Ligeledes skal der tages beslutninger om hvem der må administrere bordeller eller anden prostitutionsvirksomhed. Skal personen f.eks. have ren straffeattest eller må person have været straffet for bordelvirksomhed før legaliseringen. Det kan argumenteres her at dem der før legaliseringen drev bordeller, har en vis erfaring på området og kun er straffet for noget der med legaliseringen er blevet lovligt. På den anden side kan det argumenteres for at det ikke vil være positivt for branchen at have sådan nogle personer tilknyttet erhvervet.

På samme måde skal der tages stilling til hvordan bordeller skal godkendes og kontrolleres. Skal bordelejer være underlagt en licensordning, som i New Zealand hvor de skal have fornyet deres licens hvert år, og kan få denne licens frataget eller nægtet hvis der ikke er ordenlige arbejdsforhold, gode sanitære og sikkerhedsmæssige forhold på klinikkerne og ligeledes hvilken myndighed skal udføre disse inspektioner. Skal det være arbejdstilsynet som i New Zealand, eller en helt anden myndighed. På samme måde skal spørgsmål som fleksjob, arbejdsskader, sygedagpenge og pensionering behandles. Det skal besluttes og sikkert laves lov imod at folk af myndighederne kan få anvist job eller praktikplads i sexbranchen, hvilket ellers både er sket i Danmark og

Tyskland pga. fejltagelser.¹⁵⁹ Ligeledes skal det besluttes hvilke rettigheder de prostituerede vil få efter en legalisering. Der har f.eks. været et tilfælde i New Zealand hvor en af disse administratorer er blevet dømt for sexchikane og har skulle betale \$ 25.000 NZD i erstatning til en af de prostituerede på hans bordel¹⁶⁰. Ligeledes har der strafferetligt været syv sigtelser og domme, fordi kunder til prostituerede i New Zealand har fjernet kondomet under samlejet, hvilket anses som at krænke de prostitueredes rettigheder og sikkerhed i forhold til sundhed og risiko for sygdomme¹⁶¹. Det er disse og andre mange beslutninger der skal tages hvis prostitution på et tidspunkt skal legaliseres fuldstændigt i Danmark.

¹⁵⁹19-årig tysker fik anvist job på bordel af Rene Simmel, Ekstrabladet - d. 07.02.2013

¹⁶⁰Sex worker gets \$25,000 over harassment, Michelle Duff, Stuff.co.nz - d.01.03.2014

¹⁶¹Man charged with failing to use condom with prostitute, Talia Shadwell, Stuff.co.nz - d. 21.03.2015

KAPITEL 7: ENGLISH ABSTRACT

This thesis is exploring the subject of prostitution in Denmark, and if the legislation that is put in place to protect prostitutes are causing problems of its own. Since 1999 prostitution isn't illegal in Denmark anymore, but is also not recognized as a legal profession in relation to all other legislation. This means that a prostitute will not be prosecuted or punished for working as a prostitute, in that way it's legal to work as a sexworker as long as they pay tax from the revenue, but in other ways like social and labour laws, it's not recognised as a legal profession. Prostitution is therefore perceived as a social problem and not a criminal one. That is why there has been implemented specified provisions to the Criminal Code to protect prostitutes from being exploited by others. This thesis therefore asks the question if these 'exploitation'-provisions cause problems for the prostitutes who voluntarily work as prostitutes. This question has been answered by first illuminating the current legislation and court practice on the subject and then analysing the subject with input from interest groups and other groups with in-depth knowledge on the subject of prostitution. By using this method this thesis has found direct problems between the legislation toward protecting a prostitute against exploitation from others, and how voluntary prostitution is conducted in Denmark. The thesis has also found indirect problems between prostitution and the 'exploitation'-provisions. These indirect problems are there because of the authorities attempt to protect prostitutes from being exploited. The direct problems between prostitution and the 'exploitation'-provisions that this thesis has discovered and studied are problems between illegal brothel operation and legal prostitution run in an equal assembly of prostitutes. Likewise, there are direct problems with rentals to prostitutes of hotel rooms and cabins in porn cinemas, because of the strict rules about renting to a prostitute. The last direct problem this thesis revealed and studied is the problems with hiring telephone operators and other staff because of the 'exploitation'-provisions. The thesis also studied and noticed indirect problems caused by the authorities attempt to protect prostitutes from being exploited. These indirect problems are first massive telephone tapping of prostitutes, brothels and other connected people. Secondly inspections of brothels by the authorities like the Police and Tax, that have sometimes been used for other reasons than what is allowed by law. And the third and last indirect problem is the lack of rights that prostitutes experience, because they don't have the same right as other professions enjoy. These are the problems this thesis has

found between prostitution in Denmark and the laws that are meant to protect prostitutes from exploitation.

LITTERATURLISTE

Bøger/Rapporter:

- Få styr på metoden – Introduktion til juridiske metode og samfundsvidenskabelig projektmetode, 1. udgave/1. oplag, 2015, Christina D. Tvarnø & Sarah Maria Denta, Ex Tuto Publishing
- Kommenteret straffelov speciel del, 9. omarbejdede udgave/2. oplag, 2008, Vagn Greve, Asbjørn Jensen, Poul D. Jensen & Gorm T. Nielsen, Jurist- og Økonomforbundets forlag
- Prostitution i Danmark, 1. udgave/1. oplag, 2007, Nell Rasmussen, Servicestyrelsen socialministeriet
- Prostitution i Danmark, SFI(Det Nationale Forskningscenter for velfærd), 2011, Jens Kofod, Theresa Frøkjær Dyrvig, Kristoffer Markwardt, Ninna Lagoni, Rebekka Bille, Tina Termansen, Line Christiansen, Eva Juul Toldam & Magne Vilshammer
- Straffelovrådets betænkning om seksualforbrydelser, betænkning nr. 1534 bind 2, 2012
- Strafferettens – specielle del, 5. udgave/1. oplag, 1999, Knud Waaben, Forlaget Thomsen

Domsregister:

- TfK2001.333/3
- TfK2002.606
- TfK2003.275
- TfK2007.425
- TfK2008.487
- TfK2010.956
- TfK2011.133/2
- TfK2011.296
- TfK2015.681
- U.2014.1437-2H

Artikler:

- 19-årig tysker fik anvist job på bordel af Rene Simmel, Ekstrabladet - d. 07.02.2013
- Fredløs - et regnestykke om rufferi, Dina Luder(Bloggernavn), Sædelighedspolitiet.dk - 11.04.2013
- Man charged with failing to use condom with prostitute, Talia Shadwell, Stuff.co.nz - d. 21.03.2015

- Når politiet lytter til sexarbejdere, Sten Thorup Kristensen, Damefrokosten.com - d. 14-20.10.2012
- Politiet jagter bagmænd - fanger telefondamer, Uffe Jørgensen Odde, BT - d. 28.10.2012
- Prostituerede bliver diskrimineret på arbejdsmarkedet, Linda Henriksen, Information - d. 12. 07.2010
- Prostituerede er velkomne i Krifa, Esben Agerlin Olsen, Nordjyske Stiftstidende - d. 06.02.2013
- Sex worker gets \$25,000 over harassment, Michelle Duff, Stuff.co.nz - d.01.03.2014

Hjemmesider:

- <https://amnesty.dk>
- <http://www.dr.dk>
- <http://ekstrabladet.dk>
- <http://www.ft.dk>
- <https://www.information.dk>
- <http://jyllands-posten.dk>
- <http://www.karnovgroup.dk>
- <http://resumedatabase.sim.dk>
- <http://saedelighedspolitiet.dk>
- <http://www.seksualpolitik.dk>
- <http://www.s-i-o.dk>
- <http://www.stuff.co.nz>

Lov- & betækningsforslag, med tilhørende forarbejder:

- L 17 - Forslag til Lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.
- L 33 - Forslag til Lov om leje af erhvervslokaler m.v. (erhvervslejelov)
- L 43 - Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Afkriminalisering af prostitution m.v. samt kriminalisering af kunder til prostituerede under 18 år)
- L 132 Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Kriminalisering af prostitutionskøbere)
- L 141 - Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning og lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. (Seksualforbrydelser)
- L 218 - Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven

- B 43 Forslag til folketingsbeslutning om en dansk prostitutionspolitik
- B 55 - Forslag til folketingsbeslutning om en forbedret social og helhedsorienteret indsats over for prostitution
- B 68 Forslag til folketingsbeslutning om retningslinjer for annoncører, der bringer sexannoncer – en mærkningsordning
- B 71 Forslag til folketingsbeslutning om at sikre ordentlige forhold for prostituerede
- B 115 Forslag til folketingsbeslutning om en revision af straffelovens bestemmelser om ansatte i service- og sikkerhedsfremmende funktioner i prostitutionsbranchen

Andet:

- Brev fra SIO vedr. lokaler til sexarbejdere på gaden til Folketingets retsudvalg d. 29.03.2010
- Ordrede forhold for sexarbejdere: SIO's forslag til ændringer i lovgivningen - 26.04.2013
- Seksualpolitisk Forum - Forslag til lovgivning og sociale tiltag vedr. prostitution
- Seksualpolitisk Forums høringssvar vedr. Straffelovrådets betænkning om seksualforbrydelser – d. 18.12.2012
- Sexarbejdernes interesseorganisation (SIO) - høringssvar til betænkning 1534 om seksualforbrydelser – d. 19.12.2012
- Sexarbejderenes Interesseorganisation (SIO) Udtalelse om ændring af rufferiparagraffer på Facebook.com d. 06.02.2013
- SIO Henvendelse til Folketingets retsudvalg vedr. kritisable forhold i politiets indsats - d. 01.03.2009
- SIO Henvendelse til Folketingets retsudvalg vedr. kritisable forhold i politiets indsats - d. 01.03.2009
- Social- og Indenrigsministeriet Resumédata-basen - Økonomi- og Indenrigsministeriets afgørelse ved Sagsnr. 2014-5
- Straffelovrådets forslag til L 141
- Økonomi- og Indenrigsministeriets afgørelse ved Sagsnr. 2014-5752

BILAG 1: TIDLIGERE STRAFFELOVSBESTEMMELSER

§ 228. Den, der

- 1) forleder nogen til at søge fortjeneste ved kønslig usædelighed med andre,
 - 2) for vindings skyld forleder nogen til kønslig usædelighed med andre eller afholder nogen, der driver erhverv ved kønslig usædelighed, fra at opgive det, eller
 - 3) holder bordel,
- straffes for rufferi med fængsel indtil 4 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der tilskynder eller bistår en person under 21 år til at søge erhverv ved kønslig usædelighed, samt den, der medvirker til en persons befordring ud af riget, for at denne i udlandet skal drive erhverv ved kønslig usædelighed eller benyttes til sådan usædelighed, når den befordrede person er under 21 år eller uvidende om formålet.

§ 229. Den, der fremmer kønslig usædelighed ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand, eller som udnytter en andens erhverv ved kønslig usædelighed, straffes med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. Den, der udlejer værelse i hotel eller gæstgiveri til benyttelse til erhvervsmæssig utugt, straffes med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

§ 233. Den, som opfordrer eller indbyder til utugt eller stiller usædelig levevis til skue på en måde, der er egnet til at forulempe andre eller vække offentlig forargelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

§ 262 a. For menneskehandel straffes med fængsel indtil 10 år den, der rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person, hvor der anvendes eller har været anvendt

- 1) ulovlig tvang efter § 260,
- 2) frihedsberøvelse efter § 261,
- 3) trusler efter § 266,
- 4) retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller
- 5) anden utilbørlig fremgangsmåde med henblik på udnyttelse af den pågældende ved kønslig usædelighed, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold, strafbare handlinger eller fjernelse af organer.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der med henblik på udnyttelse af den pågældende ved kønslig usædelighed, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold, strafbare handlinger eller fjernels

af organer

1) rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person under 18 år eller

2) yder betaling eller anden fordel for at opnå samtykke til udnyttelsen fra en person, som har myndighed over den forurettede, og den, der modtager sådan betaling eller anden fordel.

BILAG 2: NYE STRAFFELOVSBESTEMMELSER

§ 224. Den, der medvirker til, at en person under 18 år mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Den, der som kunde mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en person under 18 år, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

§ 233. Den, der driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes for rufferi med fængsel indtil 4 år.

Stk. 2. Den, der i øvrigt udnytter, at en anden erhvervsmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år. Det samme gælder den, der fremmer, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand.

Stk. 3. Den, der udlejer værelse i hotel til brug for, at en anden erhvervsmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

§ 233 a. Den, der ved retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller ved anden utilbørlig fremgangsmåde formår en anden til mod betaling eller løfte om betaling at have seksuelt forhold til en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

§ 262 a. For menneskehandel straffes med fængsel indtil 10 år den, der rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person, hvor der anvendes eller har været anvendt

- 1) ulovlig tvang efter § 260,
- 2) frihedsberøvelse efter § 261,
- 3) trusler efter § 266,
- 4) retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller
- 5) anden utilbørlig fremgangsmåde med henblik på udnyttelse af den pågældende ved prostitution, optagelse af pornografiske fotografier eller film, forestilling med pornografisk optræden, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold, strafbare

handlinger eller fjernelse af organer.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der med henblik på udnyttelse af den pågældende ved prostitution, optagelse af pornografiske fotografier eller film, forestilling med pornografisk optræden, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold, strafbare handlinger eller fjernelse af organer

- 1) rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person under 18 år eller
- 2) yder betaling eller anden fordel for at opnå samtykke til udnyttelsen fra en person, som har myndighed

over den forurettede, og den, der modtager sådan betaling eller anden fordel.

BILAG 3: LOVFORSLAGET L 43

L 43 (som vedtaget): Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Afkriminalisering af prostitution m.v. samt kriminalisering af kunder til prostituerede under 18 år).

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 4. marts 1999

Forslag

til

Lov om ændring af straffeloven

(Afkriminalisering af prostitution m.v. samt kriminalisering af kunder til prostituerede under 18 år)

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 648 af 12. august 1997, som ændret ved § 3 i lov nr. 403 af 26. juni 1998 og § 3 i lov nr. 473 af 1. juli 1998, foretages følgende ændringer:

1. §§ 198 og 199 ophæves.
2. Efter § 223 indsættes:
»§ 223 a. Den, der som kunde har samleje med en person under 18 år, der helt eller delvis ernærer sig ved prostitution, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.«
3. I § 224 ændres »§§ 216-223« til: »§§ 216-223 a«.
4. I § 225 ændres »222-223« til: »222-223 a«.
5. § 229, stk. 3-5, ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1999.

Stk. 2. Loven medfører ikke, at spil, prostitution og understøttelse fra kvinder, der ernærer sig ved prostitution, anses som lovlige erhverv.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for denne landsdel med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

BILAG 4: BORTFALDET/FORKASTET LOV- & BESLUTNINGSFORSLAG PÅ PROSTITUTIONSOMRÅDET 1999-2013

L 132 – Forslag til Lov om ændring af straffeloven

L 132 var et ændringsforslag til straffeloven, hvor målet var kriminalisering af prostitutionskunder. Forslaget havde allerede tidligere været fremlagt som ændringsforslag under L 43's behandling i 1999. L 132 ville ændre § 223 a i straffeloven, der havde været gældende ret siden L 43 *"Den, der som kunde har samleje med en person under 18 år, der helt eller delvis ernærer sig ved prostitution, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år"*. Ændringsforslaget ville ændre dette til *"Den, der mod at betale eller give løfte om betaling har samleje med en anden person, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år"*. Hvilket ville betyde en kriminalisering af prostitutionskunder, lig det der har været svensk lov siden 1999. Forslaget blev forkastet d. 13.05.2003.¹⁶²

B 55 - Forslag til folketingsbeslutning om en forbedret social og helhedsorienteret indsats over for prostitution

Beslutningsforslaget, der blev fremsat 20.11.2003, lagde op til at gennemføre fem punkter:

- 1. Der skal etableres et socialt og sundhedsmæssigt opsøgende arbejde over for danske prostituerede på massageklinikker med det primære formål at få disse kvinder ud af prostitution.*
- 2. Prostituerede skal have tilbud om frit lejde i forhold til socialt bedrageri, hvis de deltager i en handlingsplan, der har til formål at få dem ud af prostitution og bl.a. give dem ordinær beskæftigelse.*
- 3. Der skal igangsættes forsøgsprojekter, som har til formål at udvikle og afprøve metoder i det opsøgende arbejde, der er målrettet escort og prostitution, der formidles via internettet*

¹⁶²L 132 Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Kriminalisering af prostitutionskøbere) - Fremsat den 29.01.2003

4. Der skal på forsøgsbasis etableres en anonym rådgivning af prostitutionskunder, der selv opfatter deres køb af seksuelle ydelser som problematiske.

5. Undervisning om prostituerede skal introduceres som et tema på de sociale uddannelser og i efteruddannelsen af sociale medarbejdere.¹⁶³

Selvom dette beslutningsforslag blev forkastede, viser forslaget og dens bemærkninger stadig hvilket grænseområde prostitution er i, da forslaget lagde murstenene til opsøgende arbejde, hvor de prostituerede udøver deres erhverv.

B 68 - Forslag til folketingsbeslutning om retningslinjer for annoncører, der bringer sexannoncer - en mærkningsordning.¹⁶⁴

B 68 var et beslutningsforslag fremsat 15.12.2006 fra folketinget, hvorved aviser, blade og lignende annoncører der bringer sexannoncer skulle forpligtes til at vedhæfte annoncerne en advarselmærkning, såsom det kendes fra cigaretpakker. Denne advarselmærkning, skulle indeholde beskeder som ”Køb af sex er udnyttelse”, ”Den, der sælger sex, er oftest offer for organiseret kriminalitet, stofmisbrug eller dårlige sociale vilkår” eller ”Køb af sex bidrager til organiseret kriminalitet”¹⁶⁵

Daværende Socialminister Eva Kjer Hansen udtalte under behandlingen:

*”Den foreslåede mærkningsordning løser hverken problemerne omkring menneskehandel eller de sociale problemer, der er forbundet med prostitution. Forslagets eneste konsekvens er at gøre livet mere besværligt for de prostituerede”.*¹⁶⁶

Forslaget bortfaldt senere.

B 43 - Forslag til folketingsbeslutning om en dansk prostitutionspolitik

B 43 der blev fremsat d. 12.11.2008 var et forslag til en folketingsbeslutning om at pålægge den daværende regering om at tage initiativer til at gennemføre en samlet dansk prostitutionspolitik, der først skulle fokusere på at få folk ud af prostitution, at forebygge at mennesker begyndte på prostitution, forbedre forholdene for menneskene i prostitution(selvom brændpunktet er at de stopper som prostituerede) og at sikre en

¹⁶³B 55 - Forslag til folketingsbeslutning om en forbedret social og helhedsorienteret indsats over for prostitution – 19.05.2004

¹⁶⁴B 68 Forslag til folketingsbeslutning om retningslinjer for annoncører, der bringer sexannoncer - en mærkningsordning. - d. 15.12.2006

¹⁶⁵Bemærkninger til B 68

¹⁶⁶Citat fra Eva Kjer Hansen til B 68's 1. Behandling

markant indsats mod menneskehandel, for til sidst at gennemføre et forbud mod køb af seksuelle ydelser. Forslaget bortfaldt senere.¹⁶⁷

B 72 - Forslag til folketingsbeslutning om frit lejde for prostituerede

B 72, ville pålægge den daværende regering at skaffe den nødvendige lovhjemmel, så prostituerede, der måtte ønske at forlade prostitution, anonymt kunne søge hjælp og rådgivning hos deres kommune, uden frygt for en eventuel straffesag om socialt bedrageri o.l.

Dette beslutningsforslag skulle skabe mulighed for, at mennesker, som havde levet i prostitution, frit kunne henvende sig til de offentlige myndigheder for at få hjælp til at komme ud af prostitutionen. Frit lejde-ordningen skulle fritage disse personer for tilbagebetaling af skat af sorte penge erhvervet ved prostitution. Ligeledes kunne disse personer ikke mødes med krav om tilbagebetaling af kontanthjælp eller dagpenge for den periode, hvor vedkommende havde tjent penge ved prostitution. Det store diskussionspunkt ved B 72 var hvilket signal dette ville sende til de prostituerede der betalte deres skat. Beslutningsforslaget der blev fremsat d.16.12.2008, bortfaldt senere.

B 71 Forslag til folketingsbeslutning om at sikre ordentlige forhold for prostituerede

B 71¹⁶⁸ var et beslutningsforslag, fremsat den 28.02.2013, hvor folketetinget ville pålægge regeringen at nedsætte et udvalg, der skulle arbejde på hvordan prostituerede blev sikret faglige og sociale rettigheder, der ville sikre ordentlige forhold for de prostituerede og en styrket social indsats. Med B 71 forsøgte der at give de prostituerede faglige rettigheder, på linje med andre selvstændige erhvervsdrivende. Udvalget skulle gøre dette ved at se på understående otte punkter:

- Hvordan prostitution formelt kan anerkendes som erhverv.
- Hvordan der kan gives faglige rettigheder i form af mulighed for fagforening og a-kasse.
- Hvordan arbejdsmiljøkrav og branchekrav, herunder krav om tilgængelig prævention, hygiejne og sundhedskontroller, kan inkorporeres og håndhæves.

¹⁶⁷B 43 Forslag til folketingsbeslutning om en dansk prostitutionspolitik. - d. 12.11.2008 - Bortfaldet

¹⁶⁸B 71 Forslag til folketingsbeslutning om at sikre ordentlige forhold for prostituerede - Fremsat d. 28.02.2013

- Hvordan prostituerede i arbejdsfællesskaber kan drive klinikker og lignende, uden at der kan blive tale om over/underordningsforhold, hvor prostituerede er undergivet ledelsesbeføjelser fra andre.
- Hvordan straffelovens regler om rufferi og medvirken til prostitution kan præciseres, således at der lovligt kan antages hjælp til eksempelvis rengøring, telefonpasning, lokaleleje, revision og sikkerhed. Herunder skal det så vidt muligt sikres, at der ikke kan blive tale om økonomisk udnyttelse af de prostituerede, eksempelvis ved at indføre lønlofter og særlige krav til sikkerhedspersonale og administratorer af arbejdsfællesskaber, og at strafferammerne for økonomisk udnyttelse af prostituerede har en markant præventiv effekt.
- Hvorvidt licenser kan bidrage til bedre forhold for de prostituerede.
- Hvordan der i arbejdsfællesskaber mellem prostituerede kan stilles krav om tilgængelig og synlig exitstrategi.
- Hvordan prostitutionsvirksomhed i beboelsejendomme kan pålægges begrænsninger som for øvrige erhverv, så støjmessige og andre gener begrænses af hensyn til private beboere.¹⁶⁹

B 71 henviser imidlertid til at personer ikke skal kunne sendes i aktivering, anvises job eller lignende indenfor sexindustrien. B 71, blev 1. behandlet og henvist til Ligestillingsudvalget d. 24.05.2013.¹⁷⁰ Under 1. behandling af B 71, blev det fremført af flere partiers ordfører at man véd at der er problemer med området, hvor bl.a. rufferiparagrafferne i straffeloven blev nævnt flere gange, men der var ikke enighed i hvordan disse problemer kan løses.

Som Pia Adelsteen(DF) udtrykte det *"Vi ved, der ligger problemer omkring rufferiparagraffen. Vi ved, der ligger problematikker omkring det måske at være medlem af en a-kasse. Vi ved udmærket godt, hvor problemerne er. Spørgsmålet er, hvordan man lovgivningsmæssigt kan finde en løsning, som gør, at det er holdbart, uden at vi ligesom sidestiller det at være sexarbejder med alt andet."*¹⁷¹

¹⁶⁹B 71 Forslag til folketingsbeslutning om at sikre ordentlige forhold for prostituerede - Fremsat d. 28.02.2013

¹⁷⁰B 71 Forslag til folketingsbeslutning om at sikre ordentlige forhold for prostituerede - Fremsat d. 28.02.2013

¹⁷¹Citat fra Pia Adelsteen(DF) under 1. behandling af B 71 d. 24.05.2013

B 115 Forslag til folketingsbeslutning om en revision af straffelovens bestemmelser om ansatte i service- og sikkerhedsfremmende funktioner i prostitutionsbranchen

B 115 ville pålægge regeringen at genoverveje straffelovens bestemmelser om rufferi og alfonseri, i henhold til ansatte i service- og sikkerhedsfremmende funktioner i prostitutionsbranchen. B 115 ville desuden pålægge regeringen inden udgangen af 2013 at fremsætte et lovforslag, der ændrede straffeloven, så ansatte i service- og sikkerhedsfunktioner, der hjælper og beskytter frivillige sexarbejdere, ikke omfattes af bestemmelserne som anbefalet af Straffelovrådet.¹⁷²

B 115 ville betyde, at de bemærkninger som Straffelovrådet fremførte i deres betænkning nr. 1534, skulle betænkes indført i straffeloven, da beslutningsstillerne mente der var akut brug for en revision af bestemmelserne vedrørende ikke-erhvervsmæssig mellemmandsvirksomhed vedrørende andres prostitution, hvor denne mellemmand hverken driver virksomhed eller i øvrigt udnytter andres prostitution. B 115 skal få regeringen til at modernisere straffeloven og til at skelne mellem personer, der har haft til forsæt at skade og udnytte de prostituerede, og personer, der indgår et egentligt samarbejde med de prostituerede alene med den hensigt at udføre service- og sikkerhedsfremmende funktioner. Det kan være funktioner, som kan lette arbejdet og styrke sikkerheden i de prostitueredes arbejde, såsom telefonpasning, kørsel, beskyttelse og lign. B 115 ville pålægge regeringen at ændre straffelovens bestemmelser vedrørende rufferi og alfonseri, så ansatte i service- og sikkerhedsfunktioner ikke ville blive idømt straf for at udøve sådanne funktioner. Forslagsstillerne understregede desuden at ændringen alene skal gælde de frivillige sexarbejdere. B 115, blev efter 1. behandling sendt videre til Ligestillingsudvalget d. 28.05.2013.¹⁷³

¹⁷²B 115 Forslag til folketingsbeslutning om en revision af straffelovens bestemmelser om ansatte i service- og sikkerhedsfremmende funktioner i prostitutionsbranchen. - fremsat d. 09. 04.2013

¹⁷³B 115 Forslag til folketingsbeslutning om en revision af straffelovens bestemmelser om ansatte i service- og sikkerhedsfremmende funktioner i prostitutionsbranchen. - fremsat d. 09. 04.2013